

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק ג

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק ג'

הדין תורה והפסק דין
של התלמיד חכם ובעל חסד גדול
יואל בן אשד
שנפטד והלך לעולמו

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
אלול תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

**הדין תורה והפסק דין
של התלמיד חכם ובעל חסד גדול
יואל בן אשר
שנפטר והלך לעולמו**

בית דין: האם נתת מעשר? חומש?

יואל בן אשר: כן, לבית המדרש שהתפללתי וגם לרבי שלי!

בית דין: האם אתה יודע שהיה אסור לך לבזבז פרוטה אחת של המעשר והחומש רק בשביל הקדוש ברוך הוא זה לא היה הכסף שלך בכלל.

בית דין: האם לא ראית את הספרים זוהר הערב רב והמסתעף?

יואל בן אשר: כן ראיתי.

בית דין: האם לא ראית החוברת אור הזוהר על הערב רב שהדפיסו מזה 90.000 ספרים?

יואל בן אשר: כן ראיתי.

בית דין: האם לא הבנת מזה שהרבנים שאתה מחזק אותם הם מרבני הערב רב?

יואל בן אשר: כן הבנתי הכל.

בית דין: האם לא ראית את המכתב לכל העשירים והעסקנים?"

ספר א'

מכתב גלוי לכל העשירים והעסקנים

ובו ה' חלקים

חלקים נבחרים ממכתבים לעשירים,

ומדיני תורה בבית דין של מעלה לעשירים

שיצא לאור מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בשנת תשמ"ט, ברזקלין נוא יארק, בשנלחם להצלת הדת
"וועד המרכזי העולמי לקיום היהדות" ברזקלין נוא-יארק,

זאת התורה לא תהא מוחלפת

יראת ה' טהורה עומדת לעד משפטי ה' אמת צדקו יחדו. הנחמדים

מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים (תהלים פרק יט)

התוכן

א. השקעה עם הגיון. ב. האם עובדים העשירים בשביל ילדיהם?
ג. עשירים אינם יוצאים ידי חובה בנתינת חומש. ד. העשירים נושאים
באחריות לכל הדור. ה. אוישוויץ במלא תנופתו. ו. בידכם העשירים
הכח לעזור. ז. כשרות - שבת - טהרת המשפחה. ח. 6 מליון יהודים
בסכנת השמדה - אתם העשירים יכולים לעזור. ט. העשיר במבחן בפני
הבית דין של מעלה. י. יהודים עשירים! יהודים חשובים! יהודים יקרים!

הקדמה

הסיבות שהניעו והביאו אותנו לצאת בגלוי בזעקת שבר לאזני ולבות העשירים
הן אלה:

הגיעו למדורנו ועד לחיזוק הכשרות ויסודי הדת כמה מסמכים שהופיעו
בעיתונים הגדולים, וכל אחד בפני עצמו זו סיבה מספקת לזעזע כל יהודי. זעזוע
עמוק ושערות ראשו תסמרנה.

רבנים המכונים אורטודוקסים עושים תעמולה בפני מאות חברי בית הכנסת
שלחם שיתקרבו יותר לאמונה הנוצרית רח"ל (ראה לדוגמה את ה"דאס אידישע ווארט" חודש ניסן
תשמ"ז) דברים כאלה והדומה להם מאכילים ומלעיטים את היהודים התמימים,
ולדאבוננו הדברים חודרים ללבות הצעירים.

לזה יש להוסיף את מה שקורה בהפצת התעמולה המסיונרית בערך של מיליוני דולרים, זוהי חרפה גדולה לכל הכלל, בושה תכסה פנינו עלינו להרים קולינו כדברי עזרא אלוקי בושתי וגם נכלמתי להרים פני אליך ה', שבזמננו כמעט בכל תיבת דואר מופיעה אחת לשבוע תעמולה מסיונרית, שבהם הם קוראים וממשיכים בלשונם החלקלק לאמונה נוצרית, כששם - להבדיל אלף אלפי הבדלות - הם מביאים ציטטות וראיות מהתנ"ך (בכדי לטשטש את הציבור), ולדאבונינו רבים הם הנמשכים רח"ל אחרי ההבל מחמת חוסר ידיעתם שלא למדו ולא קראו, ואפילו ידיעת בית רבן אין להם ולא ראו את אבותיהם ואבות אבותיהם איך היו נראים, והם לא אשמים בכך, ובמצב כזה אין לנו אפילו את הרבע מהאמצעים העומדים לרשותם, בכדי ללחום בהם ולהחדיר אמונה ויראה ולחזק את היהודים באמונה שעבורה הקריבו אבותינו ואבות אבותינו את נפשם, אשר תשמש כחומה בצורה ותגן עלינו מפני כוחות הטומאה.

מכתב גלוי לכל העשירים והעסקנים* - עָרְכוּ שֶׁל כְּסָף

**בּוֹאוּ הַשְּׁבוּן!!! - אֵיךְ שִׁיְהוּדֵי עֲשִׂיר אָבְד אֶת שְׂכֻלּוֹ,
וּבַמָּה יִגִּיעַ לְעוֹלָם הַבָּא, וּמָה הִיָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת**

מורי ורבותי,

אנו ישנים שינת חוני המעגל ואיננו מרגישים איך שיהודים (חלשים) עם חיצוניים (מסיונרים) עושים יד אחת בכדי לכבוש את העם היהודי רח"ל.

דורשים דרשות של דופי בפני הצעירים, ושולחים להם ללא הפסק תעמולה מסיונרית, ומגיע לכל בית יהודי (אנא שימו לב ושמרו על הדואר המגיע לביתכם שחלילה לא יגיע לידיהם של הילדים שיכולים ח"ו ליפול לרשתם רח"ל) וכולם שותקים כאילו לא אירע דבר.

לכך יש לצרף גם את ההפקרות השוררת ברחובות, שזה פשוט סכנה לכל יהודי ללכת ברחוב, ובמיוחד ליהודי שאינו מספיק חזק באמונה, הגדל ומתחנך ברוח של פריקת עול תורה ומצוות.

העצה היחידה היא הקול קול יעקב לערוך תעמולה לאמונה שמירת התורה והמצוות ללא הפסק להציל על ידי כך את המון העם כלל ישראל, יש לנו ב"ה

* המכתבים האלו התפרסמו בקונטרסים ובמכתבים ונשלחו להרכה מזינות בעולם, ובעיתונים, ולא עזר כלום בדיוק כמו שהיה בשנות הזעם שהעשירים לא עזרו.

חומר לרוב להציף את הרחובות חומר מלא תוכן על היהדות והדת שיהווה כח משיכה נגדית כדי להביא על ידי זה בעזה"י ההמון התועים והטועים לדרך הישרה. יש לנו למעלה ממאה עובדים המוכנים לעבוד במרץ, אך כאן קיימת סיבה המעכבת את כל העבודה.

לצערנו אנו חייבים להודות ולומר בגלוי את הסיבה, הסיבה המעכבת היא אחת ורק אחת והיא הכסף, בכסף היה ניתן להפוך עולמות, לשלוח יום יום חומר לכל העולם בכל השפות לצעירים וזקנים לחמם את הלבבות היהודים לתורה ואמונה, להציל את אלו שהתדרדרו ולשמור שחלילה לא ימשיכו להתדרדר, ולפעול ולהשגיח בעין פקחא על אלה שעדיין לא התדרדרו חס ושלום. בעבר עשינו זאת בהיקף נמוך, וב"ה הצלחנו לפעול גדולות ונצורות, לא ניתן להאמין איך שמשפחות רבות נהפכו תוך זמן קצר, וחיים היום חיים של שמירת התורה במלוא המובן, יכולנו לפעול הרבה יותר אבל... כסף מנלן, חסרון כיס זו הסיבה שאינה מאפשרת לנו להמשיך בעבודתנו, אלפי משפחות ממתנות שיאירו להם את הדרך ויוציאו אותם מבית הסוהר הגשמי, הנקודה היהודית שלהם עדיין פועמת, והם נמשכים לשורשם בעבר כשהשתדלו לפחות לשמור תורה ואמונה, רק תענוגי העולם הזה העבירה אותם על דעתם.

אחינו קוראים לנו בואו והצילו אותנו מהר מהר ככל האפשר, פן נספה בחטאינו מיליוני ילדים בני אברהם יצחק ויעקב חיים בעולם התווה תלושים לגמרי מעמם ודתם, אפילו קריאת שמע אינם יודעים ומהי שמע ישראל. ההיה הדבר לעולמים. עשרות ומאות אלפי עוללים מובלים לשמד כל הזמן, היתכן כדבר הזה שיקרה לעינינו. לשעבר כאשר חס ושלום יהודי אחד עבר על דת יהודית מרצונו וידיעתו נשמעה קול תאניה ואניה קול מר בוכים בבתי בני ישראל, ושווד ושבר היה על נשמה יהודית אחת שפרשה לה, כיום אין פוצה פה ואין מרים קולו לאור שדידת עמנו למאות אלפים באין יודעים אפילו מה עושים ומה עוללים למו, מכל הצדדים אורבים לנפשם לצודם ברשתם ואנו בני ישראל שערבנו על זה ומחייבים על הזולת נעמוד ונשתוק מסיבה שאי אפשר לקבלה מפני שאין כסף לממן ההוצאות, איך יתכן, האם כבר ירדנו כה פלאים אוי ואבוי.

הבה ובואו ונציל אותם כל עוד שהדבר שייך.

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעיה"

"מכון להוראה בשחישות ובדיקות"

ברוקלין נוא-יארק - כעת בארץ ישראל 0527-651911

מכתב גלוי לכל העשירים ועסקנים השקעה עם הגיון

א. כל יהודי שעדיין פועמת בקרבנו הנקודה היהודית עורך לעצמו לפעמים חשבון נפש, סוף כל סוף אף אחד אינו חי לעולם, כולם מתים ועוברים מן העולם לעולם הנצחי שאין סוף, הרי אנו חיים כיום בעולם של השקעה, היכן שהולכים ועומדים שומעים ונושמים ביזנעס, השקעות.

ב. ישנם עשירים בעלי דעת, המשקיעים את עיקר כספם לרווחים גדולים בעולם הבא שהוא עולם נצחי, אלו הם בעלי הדעת שמבינים, שהרווחים הגדולים ביותר בעולם הזה יש להם ערך קטן מאוד ואפסי אם מנצלים אותם רק לצרכים אישיים מול ההשקעה הנצחית, מרבית העשירים יכולים להתפטר כל יום מעסקיהם ולחיות עם ילדיהם ונכדיהם בהרחבה ושקט מתוך אותם רווחים הנכנסים כבר אוטומטית. בשני מזלגות אף אחד אין אוכל, לאכול בכל ארוחה שתי סעודות גם אין יכולים, כשישנים, העשירים והעניים הם באותו מצב, אם כן לשם מה זקוקים לכל כך הרבה כסף? לכן העשירים שיש להם דעת שההגיון פועל בקרבם פותחים את כיסיהם ומזרימים כספים, לכל הכיוונים, לצדקה ולבניית מוסדות תורה וחסד, כי לאחר מיתתו של האדם זוהי ההשקעה היחידה שהוא לוקח עמו לקבר לעולם שכולו נצח.

ג. ישנם הרבה אנשים בינונים, החוסכים כל פרוטה לצדקה, חבל להשאיר בעולם שאין להם מזה כלום, תארו לעצמכם, מציעים לכם לקנות רחוב מלא של דירות באיזור היקר ביותר במחיר זול מאוד, וממילא על ידי זה להרויח מליארדים רבים בקלות, רק מעמידים תנאי אחד קטן, שאת הרווחים לא תקבלו ביד, אלא יופקדו בבנק בחשבון על שמכם, הרי מי שיגמור עיסקה כזו יהיה בבחינת שוטה גמור, ומי שיחתום על עיסקה כזו בוודאי יאמרו חבריו שיש לשלחו לבית חולים לחולי נפש.

ד. עתה, יהודים יקרים, בואו ונערוך בעצמנו חשבון נפש במה אנו חשובים יותר מאותו יהודי? הצלחנו כבר ויש לנו הון רב המספיק לנו לבנינו לנכדינו ולנינו עד מאה ועשרים שנה, וכל היתר שנוסיף ונרוויח, הרי הם הפקדה בבנק לטווח ארוך ולא לשימוש, בדיוק כמו אותו שוטה, ועל אף שאנו יודעים מזה, בכל זאת אנו אצים וממהרים מדי יום ביומו, מדי שבוע בשבוע, בכדי להרוויח כמה דולרים נוספים.

האם עובדים העשירים למען ילדיהם?

ה. כל אלו הטוענים כי הם עובדים בשביל ילדיהם, הרי שזה רק תירוץ, כי רוב העשירים כבר יש להם די ומספיק גם בשביל נכדיהם, ואם יהיה מישהו שינסה

לומר לכם שאתם עובדים בשביל הנינים עד סוף כל הדורות, הרי שתשאלו אותם, ר' יהודי, כבר דורות רבים עברו מאז קיום העולם ביניהם חיו גם עשירים מופלגים שעסקו כל הזמן בצבירת הון לניניהם, האם אתם יכולים להראות לנו כיום נכד אחד כזה - של אותם המליונרים העשירים שחיו אז בעולם הזה - שחי כיום בשקט וללא בעיות של פרנסה מאותו הון שצבר סבו? והיכן הבנים החיים מנכסי אביהם, פרט לבני תורה היושבים ולומדים והוריהם תומכים בהם, וגם זאת לא לתקופה ארוכה, כי לאחר כמה שנים או שהאברך הופך לראש ישיבה או שהוא מקבל משרת רב או מו"ץ, ומרויח בעצמו את לחמו, ומי שמעוניין לשבת שנים ארוכות וללמוד, ההורים רודפים אותו ומאלצים אותו לחפש משרה, ולא לחיות על חשבונם של ההורים.

ו. הסטטיסטיקה מראה לנו שהילדים החיים על חשבונם של ההורים 0.20%, ועל פי רוב אינם אלו ילדים של עשירים, העשירים מכניסים את ילדיהם לביזנעס, רק ילדים של בני תורה היכן שהאבא חוסך שם כל אגורה על מנת לאפשר לילד ללמוד הם חיים על חשבון ההורים.

ז. לסיכום, באופן כללי הילדים בין של העשירים ובין של העניים הולכים לעבוד ומרויחים בעצמם את פת לחמם, אדרבה, במקרה ויש ילד שאינו רוצה לעבוד - וגם אינו רוצה ללמוד - הם הופכים לגרועים ביותר, היפיס, גנגסטרים, צורכי סמים, מהמרים, ועוד. רק בני תורה, שהם 02% מכלל הצבור מתפרנסים על חשבונם של ההורים, והאם בשל כך עובדים כל העשירים להשיג את המליארדים??

ח. אנו חייבים להגיע לסיכום שהסקנו קודם, שבדרך כלל העשירים עובדים קשה מאוד להשיג את המליונים שאף אחד לא ינהה מהם. אם תתבוננו לרגע בדברים שנאמרו קודם, תווכחו עד כמה שהדברים הם אמת לאמיתה, רק אותו "בעל דבר" הוא זה שמסית אתכם מלחשוב על כך, אם אתם משלמים הרבה כסף למנהל חשבונות שינהל לכם את החשבונות של הביזנעס, אולי מותר לכם לקחת גם מנהל חשבונות שיעשה לכם את החשבון כמה אתם צריכים להוצאות בשבילכם וילדיכם - אם הם בני תורה - להתפרנס בריווח ובכבוד, ואת היתר תוציאו כבר עתה - כל עוד שיש לכם את הכח - ותשקיעו את הכסף בעולם הבא, בעולם ששם תשכנו לנצח, שזו תהיה דירת מלוכה לשם ולתפארת.

עשירים אינם יוצאים בנתינת חומש

ט. אתם, העשירים, חיים בשקט וברגיעה עם הצדקה שאתם נותנים למוסדות תורה וחסד, ביקור חולים, פדיון שבויים, תהיו ברוכים על כל הצדקות שלכם וברוכות תהיינה הידים המחלקות את אותם הכספים. אבל אתם שוכחים את אשר כתב החפץ חיים בספרו אהבת חסד, שאינם יוצאים ידי חובת מעשר אפילו

בחומש, מאחר וקיימים נצרכים רבים ולהם לעשירים קיימת האפשרות לעזור להם, לכן אתם חייבים לעזור להם, כל אחד כפי יכולתו.

י. במיוחד, כשמדובר בהצלת נשמות יהודיות מהתדרדרות, אז האחריות הרובצת היא הרבה יותר גדולה כי הרי חז"ל אומרים (שבת נד.) כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נתפס באותה עבירה. עכשיו תתארו לעצמכם, אם היה לכם בכח לעזור לנשמות יהודיות שלא ישקעו חלילה בבוץ עמוק, ואינכם עושים זאת, הרי שבשמים יחשבו זאת לכם כאילו שאתם הרגתם את אותן הנשמות היהודיות.

מלבד זה אתם ורק אתם העשירים שבידכם לפעול על ידי הממון שעושים בידים ולעשות להצילים שלא יעברו על התורה, וישראל אע"פ שחטא ישראל הוא ובכל מקום שהוא, נשאר בן לעם ישראל, ואם אינו עושה התורה הרי עובר עליה, ואם כן כל אותן העבירות שהיה בידכם למנוע שלא תעשנה על ידם על חשבונכם הוא מהדין שכל שיש בידו למחות ואינו מוחה הוא נענש על אותו העון.

העשירים נושאים באחריות לכל הדור

יא. ידוע הסיפור איך שפעם התאספו הרבה עניים, כל אחד מהם תיאר שם, איך טוב היה לו הייתי עשיר. אך, ביניהם היה אחד חכם, שהשיב להם: ב"ה שאני אינני עשיר, הגהינום לא היה מספיק בשבילי! כולם השתוממו ולא הבינו למה הוא מתכוון באומרו דברים אלו, ואז הוא הסביר להם:

יב. מורי ורבותי! תדעו לכם, שחוץ מהנסיונות הקשים של גזל, שקר, רבית, אונאה, השגת גבול וחוסר אמונה ובטחון שהאדם העשיר מתנסה בהם כל רגע ביום, הוא נושא גם באחריות גדולה שאין באפשרות להביע אותה במילים. תתארו לעצמכם, יהודי שיש לו מליון דולר יותר ממה שהוא צריך (בשבילו ובשביל ילדיו) בכדי לחיות את חייו, כשהוא שומע וקורה שניתן להציל נשמות יהודיות מהתדרדרות בשביל \$2 לכל אדם, פירושו של דבר, שהוא יכול להציל 40.000 יהודים במליון דולר המיותרים שלו. אם הוא עושה זאת, הרי שיש לקנא בעולם הבא שלו, אך אם חלילה הוא אינו עושה זאת, אין לקנא בגהינום שלו, הוא יהיה חייב לשאת את הגהינום של 40.000 אותן הנפשות.

יג. לו היה לאנשים שכל בריא - המשיך בדבריו - הרי שכל אחד היה רץ ומוזיל כסף מכיסו בכדי לזכות במצוה, בדיוק כפי שהיה בעת שהתנדבו להקמת המשכן, אך הבעל דבר מעביר את העשיר מדעתו בתירוצים שונים, וכך הוא מושך אותו עד למיתתו, ולאחר מכן הוא מקטרג עליו בשמים על אותן הנשמות שבגללו התדרדרו.

אוישוויץ במלוא תנופתו

יד. כל אחד מאתנו עדיין זוכר, את העבר הלא רחוק, כשבכו והתחננו שיתנו כסף, כי בשביל כל \$10 יכלו להציל יהודי, ובשביל \$1000.000.0 יכלו להציל 1.000.000 יהודים, וזאת לא עשו, עומדים כיום אנשים ועדיין מתפללים איך קרה הדבר, איך יתכן כשיכלו להשיג את הכסף ולהציל כל כך הרבה אנשים לא עשו זאת? הרי זה עון בל יכופר.

טו. השאלה הזאת קיימת כיום במשנה תוקף, כאן בארצות הברית שורפים מדי יום ביומו את נשמותיהם של מיליוני יהודים, קרוב ל-6.000.000 יהודים שרוב רובם נמצאים בשפל המצב ואינם יודעים מתורה ויהדות רח"ל, מדי יום ביומו מושלכות הנפשות לתנורי השריפה, כשמעבירים אותם מיהדות אמיתית למודרניזציה, וממודרניזציה לחופש, ומחופש לכפירה ונשמתם נשרפת רח"ל.

בידכם העשירים הכח והאפשרות לעזור

טז. יש לנו 112 אנשים העומדים מוכנים לכל עבודה שזקוקים לה על מנת למלא את המשימה, יש לנו את כל החומר הדרוש בכדי להגיע ללבותיהם של מיליוני אחינו היהודים, לחדור לנקודה היהודית שלהם החבויה והרדומה. קונטרסים מלאים מספרים שעוסקים במהות היהדות, הקשר לבורא עולם, לימוד התורה וקיום המעשים, להסביר איך להתנער מהבלי העולם הזה שהינם רק זמניים וריקים מכל תוכן, ולעומת זאת לעסוק בתענוגים רוחניים, כמו ציצית, תפילין, כשרות, מזוזות, שמירת שבתות וימים טובים ועוד, שהינם ההנאה האמיתית שמהם נהנים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

יז. התוכן המרכזי של אותם הקונטרסים שחיברנו הינם חקירות שחקרנו במשך שנים מה הניא והביא לירידה האיומה הזו ביהדות בארה"ב. אמריקה שהיא מלכות של חסד, שהזכויות שוות בה ליהודים ולהבדיל לגוים, כשהאפשרויות בה רבות, וכמו כן מאפשרים כאן פעילות דתית יהודית לשמירת התורה והמצוות ללא גזירות דת ח"ו, ובכל זאת דוקא במצב כזה ממירים יהודים רבים את דתם רח"ל, ותוך כמה דורות לא ישאר מהם דבר, כך היה גם בעבר ולדאבוננו גם בהווה נראים סימנים של ירידה נוראה מהדת.

יח. הסיבה לכך היא:

כשרות - שבת - טהרת המשפחה.

אלו הינם שלשת הדברים שהזנחו כאן בארצות הברית והעמידו בצד את כל אותם הערכים שעליהם שמרנו בעבר.

כ. לכן הקמנו את ועד העולמי לקיום היהדות, שיתרכז בעיקר בכל המדינות היכן שגרים שם יהודים, ללמוד מה הן הסיבות שבגללן עוזבים את הדת, להכיר את הבעיות מקרוב, ולחפש להן את הפתרון המתאים, בכדי לשמור ולהבטיח את ההמשכיות לדורות הבאים.

כא. הבעיה הראשונה והמרכזית שבה, היא כפי שצינינו לעיל, אי שמירת כשרות, שבת, וטהרת המשפחה.

כב. הקונטרסים, שאותם הכננו (והגם כמעט מוכנים) הוכנו בצורה יפה ומועילה, היא מחדירה לעצמות וללבבות חמימות וחשק להיות חזקים ולשמור על היהדות, ושם גם מוצאים פתרונות לבעיות רבות איך שלא להתדרדר ולהשמר מנסיונות הזמן, וכל זה להחדיר לדורות הבאים, על מנת שיהיה דבר של קיימא.

כג. אנו יכולים להעיד כאן, שאלפים כבר חזרו לדרך הישרה בזכותן של אותן חוברות.

כד. ועתה, עשירים ועסקנים יקרים, כל מה שהזכרנו לעיל אלו הן כל האפשרויות העומדות לרשותינו, כשפירושו של דבר:

1. להדפיס חוברות וספרים.
2. להפיצם בכל רחבי ארצות הברית.
3. להשיג אנשים שיעזרו לנו בעבודה קדושה זו לשם מצוה.

ששה מליון יהודים בסכנת השמדה ואתם העשירים יכולים לעזור

כה. השאר, הכוונה לכסף, מונח בידכם, אם תתנו את ידכם ותתמכו יכול להיות לכם חלק בהצלת כלל ישראל! אם לא, אז נופל הכל עליכם, על אחריותכם. כל נפש יהודי המתנתקת בגלל זה ייחשב לכם שאתם אבדתם אותה מהיהדות בידיים (שבת נד.) ומידכם דמו ידרש מאחר והיה בידכם להצילו.

כו. תתבוננו היטב, בעוד מועד (כמה עשירים כבר נמצאים בבית אבות כשהם כבר מסוידיים), אין כיום תירוץ חזק שיוכל לתרץ בבית דין של מעלה את הבעיה הכאובה הזו.

כז. איך זה יתכן, שיהודים היו מוכנים 15-12 שעה ביממה בכוחות על אנושיים בכדי לזכות את הכלל ישראל, להעמיד יסודות לטובת הקיום היהודי בארה"ב וכן בחלקים אחרים של העולם. ואילו אתם העשירים הייתם צריכים להקדיש רק מספר דקות לכתובת המחאה שטעק שתחייב את חשבונכם בבנק, בזמן שיש לכם כסף שאינכם יכולים לעשות בזה כלום אפילו אם תרצו, ואם כן היכן היה השכל וההגיון שלכם כשיכולתם לקנות כורסה מזהב במקומות היפים ביותר בגן עדן ולא עשיתם זאת?

כח. לכן תחשבו על כך כשיש לכם עוד זמן ותחשבו על מה שכתבנו למעלה, אל תדחו את זה לפעם אחרת כי זה הדרך ועצתו של היצר הרע, הוא תמיד דוחה ודוחה על לאחור זמן עד שכבר לבסוף אין לכם אפשרות יותר.

כט. ספרים, שכבר מוכנים להפצה, אם העשירים יתרמו בעין יפה:

- (א) השבת בישראל כהלכתה.
- (ב) שמירת שבת כדת.
- (ג) מצות סת"ם השלם - מדריך לתפילין ומזוזות.
- (ד) טהרת המשפחה בישראל.
- (ה) הכשרות בישראל כהלכתה.
- (ו) הכשרות להלכה ולמעשה.
- (ז) מצות ציצית, דיניו ומנהגיו.
- (ח) מזוזת ישראל כהלכתה.
- (ט) השחיטה בישראל כהלכתה.
- (י) קדושת ישראל השלם.

חלק ב' העשיר במבחן של בית דין של מעלה (כפי שחז"ל אמרו לנו)

בית דין: אתה ר' יעקב הנגיד?

עשיר: כן!

בית דין: איך הגעת לעשירות הזאת?

עשיר: מה זאת אומרת, עבדתי קשה.

בית דין: במה מתבטאת עשירותך?

עשיר: יש לי בבנק קרוב למאה מליון דולר.

בית דין: סליחה, פירושו של דבר שהבנק שלך עשיר, אבל במה אתה עשיר?

עשיר: מה הפירושו? הכסף בבנק הוא שלי, רק אני יכול להשתמש בו.

בית דין: אולי תוכל להסביר לנו איך אתה יכול כעת להשתמש בכסף? האם אינך מבין שכסף שמונח בבנק ללא כל שימוש אין לו כל ערך?

עשיר: נו, הרי לא יכולתי לאכול שתי ארוחות במקום ארוחה אחת, לא יכולתי ללבוש שני בגדים כשאני לובש אחד!

בית דין: אם כן למה את היתר (השאר) לא נתת לצדקה?

עשיר: מה הפירוש, הרי נתתי מעשר!

בית דין: עשיר אינו יוצא ידי חובה בנתינת מעשר, אפילו בחומש גם לא יוצאים ידי חובה כפי שהחפץ חיים כתב, ואם כן איך פטרת את עצמך במעשר?

עשיר: אני לא שמעתי מהחפץ חיים!

בית דין: חידוש גדול, הרי כשמישהו זעק וטען שאסור לאכול בשר בהמה, (מפני שהשוחטים אינם מומחים כראוי) צעקת שזה לשון הרע, החפץ חיים אומר בספרו שזה לשון הרע, ואילו עכשיו פתאום שכחת מהחפץ חיים?

עשיר: לשון הרע הוא דבר חמור מאוד, לכן כל אחד יודע על כך!

בית דין: שתדע, שלתת קצת צדקה להצלת כלל ישראל גרוע בהרבה מלשון הרע, כי לשון הרע הורג שלשה אנשים, וכך ירדו מאות אלפים מן הדרך ונעשו מומרים!

עשיר: איך הופכים יהודים למומרים בכך שאני לא נותן צדקה?

בית דין: פשוט מאוד, אם מבקשים כסף להציל יהודים מהתדרדרות ושמד ואתה לא נותן למרות שיש לך את האפשרויות!!!

עשיר: ממני אבל אף פעם לא ביקשו למטרות הללו!

בית דין: האם כבר שכחת מה שהיה כתוב בעיתונים שבוע אחרי שבוע כתבות שזעקו לשמים וקראו "הצילו את העם היהודי", קראת את הכתוב ולא התייחסת כלל אל הכתוב, לא נתת את חלקך!!!

עשיר: אני הבנתי שמדובר בהגזמה, איך יכול אדם אחד להציל את כל כלל ישראל?

בית דין: עתה תבין זאת. ראשית חז"ל אומרים לנו "המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא", הרי שההצלה של יהודי אחד כאילו שהצלתם את הכלל ישראל כולו. שנית, "אל תהי מפליג לכל דבר", לפעמים אתה המציל של הכלל ישראל בקצת כסף! איך? תתבונן ותשמע, ידוע שקיימת ירידת הדרורות, ויחידים הם אלו המעוררים את הכלל ישראל, הם אלו המצילים של כל הכלל

ישראל, כי בלעדיהם הכל היה מתדרדר מטה מטה, בדיוק כפי שאדם אחד יכול להציל ברגע אחד עיר שלמה! מתי? כשנודע לו ששונאי העיר רוצים לבא ולהרוס את העיר, הוא מודיע לראשי העיר בזמן על המתרחש, הם מכינים מיד הגנה מתאימה ומצילים את העיר, אותו דבר הוא אצל העשירים המסייעים בידיהם של אלו העושים הכל על מנת להציל את כלל ישראל!!!

עשיר: אודה על האמת, ראיתי את הכל בעיתון אבל חשבתי לעצמי שבודאי מדובר כאן בהגזמה!

בית דין: ובעניני העולם הזה גם כן נהגת כך, שם לא היית עצל אלא חקרת ודרשת אם מדובר באמת או בהגזמה, אם כן למה כשהדבר נגע לרוחניות נהגת בפסיביות?

זאת ועוד, כשהיה מדובר במסחר לא חששת להשקיע אפילו כשהיה מדובר באלפים רבים, גם כשהיה ספק אם ההשקעה תניף רווחים, ואילו ברוחניות כשלא היה אפילו ספק בכך שהרווחים בטוחים, כי מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, חששת להשקיע!!!

עשיר: אבל למה כותב הבית דין שאני הרסתי את היהדות בידיים, רק בגלל שלא נתתי יותר צדקה להצלת נפשות???

בית דין: כי חז"ל אומרים, מי שבידו למחות ואינו מוחה נתפס על אותו עוון, ואתה בכספך יכולת למחות נגד הפרצות ולשמור על היהדות, אבל זה לא נעשה, ילדים יהודים התדרדרו, אז כל זה על חשבונכם!!!

עשיר: בכל זאת מפליא אותי מאוד, ואולי אתם יכולים לענות לי, למה אני שחילקתי \$10.000 לצדקה אקבל רק 1/10 גן עדן מחלקו של חברי יוסף שהיה אדם עני וחילק רק \$2.000 לצדקה?

בית דין: פשוט מאוד, יוסף שהרויח כל שבוע רק \$400 היה נותן \$40 לשבוע מעשר לצדקה, שפירושו שהוא השאיר לעצמו רק \$360 לחיים, שלא היה מספיק לו לפרנסה מצומצמת. אתה העשיר הרווחת \$10.000 לשבוע והורדת רק \$1.000 לצדקה נשאר לך \$9.000 מזה הפקדת לבנק 8000, והיית חי ברחבות, מעשה נגיד, אכלת סעודות שמנות, לא ידעת מה זה דאגות פרנסה, והשארית הרבה כסף בבנק שאף אחד לא יוכל להשתמש בו, אם כן איך אתה יכול להשוות את המצוה שלך למצוה שלו, האם אינך מכיר ויודע את המשמעות של "לפום צערא אגרא"!!!

זאת ועוד, בגלל הכסף המיותר, היתה לך האפשרות לפעול למען הפצת היהדות ולא עשית, הרי שפשעת בפקדון שהשי"ת נתן בידך, וחטא מתוך עשירות הוא הרבה יותר גרוע מחטא מתוך עניות!!!

עשיר: אני נזכר באמת, איך שפעם ציטט הרב בשמו של הגאון רבי ישראל סלנטר זצ"ל, שהעני שנתן מחצית מהלחם השחור שלו לאחרים יותר חשוב בשמים מהעשיר שנדב בית מדרש גדול וענק ל-10.000 מתפללים, אז חשבתי שזו רק גוזמה, עתה אני רואה שבאמת כך הם פני הדברים!!! האנשים אמנם מסתכלים בדרך זו, שהעשיר שבונה את התלמוד תורה וכל הלימוד הוא בזכותם, הוא עומד יותר גבוהה מהעני שנותן פרוטה לצדקה!

בית דין: בפסוק כתוב, לא מחשבתי מחשבותיכם, האדם חושב והקב"ה צוחק, השי"ת מסתכל ללבו של האדם, האם כוונתו לבנות את היהדות או שהוא רק מחפש כבוד ופרסום, הנסיון הוא, האם הוא נותן רק למקומות היכן ששמו יפאר ויתכבד על ידי כך, או שהוא נותן למקומות היכן שאין מנפחים את שמו שם.

חז"ל אכן אומרים, שיהודי אחד עלה לשמים וראה איך שאנשים שהיו למטה קטנים הם שם אנשים גדולים וחשובים, ואילו אנשים שהיו למטה גדולים הם שם קטנים ומושפלים מאוד, וכמו כן היראים וחרדים שביישו ונידו אותם למטה שם הם מאוד גדולים וחשובים, זה מוכיח לנו, שבשמים כלל אין מודדים את האדם לפי מעמדו למטה, אלא אך ורק על פי מעשיו.

עשיר: הבית דין של מעלה חייב להבין, שהיצר הרע שלא לבזבו כסף הוא גדול עד מאוד וקשה לעמוד נגדו!!!

בית דין: בית הדין אינו רוצה להכיר בטענה זו!!!

עשיר: למה?

בית דין: כי כשעסקת בעניני העולם חילקת והשקעת כסף ללא חשבון, כל שבוע קנית חליפות חדשות, בגדים חדשים, ודברים אחרים, כל תקופה עשית חתונה שבהם בזכות מליוני דולרים, כל תקופה קצרה בנית מחדש את ביתך, בזכות אלפי דולרים לנסיעות, חופשות, וכדומה, אך לצדקה היית קמצן מאוד ולא התנהגת כפי שהתנהגת בעניני העולם הזה!!!

עשיר: אז הירושה שלי לפחות טובה לנשמתי אם יתנו אותה לצדקה?

בית דין: בוודאי! אבל תדע לך, שהילדים שגדלו בביתך הולכים בדרךך, וגם הם לא נותנים מספיק צדקה, ולכן אינם מחלקים יותר מירושתך, לכן אין לך זכויות מהירושה.

אבל קטרוג יש בכך לנשמה, כל עוד שהכסף קיים הוא מהווה קטרוג נגד בעל הכסף, ולכן משפטו חוזר שוב ושוב, ותמיד הינך נידון לעונשים קשים.

ואם אחד מילדיך מנצל זאת על הימורים או עבירות אחרות הרי שיש בכך ירידה נוספת והנך סובל מזה!!!

עשיר: החבר שלי השאיר בצוואתו שאת כספו יתנו לצדקה, האם יהיה לו זכויות בכך בדיוק כפי שהוא עצמו היה נותן צדקה?

בית דין: בודאי זה חשוב מאוד בשמים, אך בשום אופן אין להשוות זאת, אם היה נותן זאת בחייו, כי לפני הפטירה יש לכל אדם התעוררות ויודע שלאחר הפטירה הוא כבר לא יוכל להשתמש בכסף!!!

ועל כולם לצערנו הרבה מאוד מהבנים לא קיימו בדיוק את הצוואה, וגם אלו שרצו לקיים נתנו רק חלק כשנדבו נדבות מצומצמות, כך שאין לו זכויות שוות בכך!!!

לכן העצה היחידה היא לחלק את הכסף כשעוד חיים כמה שאפשר, לא להשאיר לעצמו, אלא כדי צורך לחתן את הילדים, וכדי צרכי לחיות בלבד, כי מהיתר בין כך לא ישאר כלום.

עשיר: למה שלא להשאיר לילדים ולנכדים?

בית דין: ההיסטריה מוכיחה שאף אחד אינו יכול להתגבר על ה"בזיעת אפיך תאכל לחם" ועד היום לא קיים נכד אחד (חוץ מיחידים) החיים מכספי סבם, ואלו שנהנים מאותו כסף מתדרדרים משעמום.

שנית, ילדיכם עובדים קשה מאוד לפרנסה, ואם כן למה אתם משקרים שאתם עובדים בשבילם? וגם אם אתם רוצים לעזור לחתן את הנכדים, יש לכם את האפשרות לחשב כמה שאתם צריכים לכך, את הכסף הזה תפקידו בבנק, ואת היתר תתנו לצדקה, את זה לא עשיתם כי אתם לא מתכוונים באמת לזה!!!

עשיר: מה חשוב יותר בשמים, צדקה לעניים או לשקם את הריסות היהדות?

בית דין: לשקם את היהדות!!!

עשיר: למה?

בית דין: ראשית: כי לרוב האנשים יש רגש מיוחד לעניים, אנשים שבורים, חולים, שפירושו שהנסיון קטן יותר, וכן ישנם הרבה שיתנו להם, אך לענייני היהדות מבינים רק היהודים שיש להם לב יהודי חם!!!

שנית: הנשמה של היהודי עומדת מעל לגוף וכל מי שעוזר לנשמה יהודית יש בכך הרבה יותר מאשר הצלת גופות ישראל (גדול המחטיאו יותר מההורגו)!!!

שלישית: בגלל מספר בני עליה, אלו שחמים מאוד לנושא זה לוקחים כולם חלק שכר כנגד כל העולם, כפי שהס"ח כותב אצל מת מצוה, בבחינת זכה נוטל חלקו וחלק חבריו בגן עדן!!!

עשיר: (הידים שרופות) - אוי וויי!!! אוי וויי!!! למה לא היה לי שכל בחיים להוריק את הקופות מהבנק ולתת אותם לצדקה לנושאי יהדות? מה יש לי מהכסף פרט לעונש בשמים? תראה את הגן עדן היפה, כל מי שהיה לו שכל בחיים לחלק את הכסף, פשוט יש לקנא בו, הם מטיילים בשמים כמו בני בית בכל היכלות הגן עדן ותמיד עולים עוד ועוד, עכשיו ראה מה שקרה איתי, בדיוק המצב הוא ההפוך, זורקים אותי לגהינום העמוק ביותר ואני מואשם שגרמתי להשמדת מליוני נשמות יהודיות מאמריקה.

לא. לא ניתן בשכלו הפשוט של האדם להשיג ולהבין את התענוג הגדול שיהיה לאדם שיזכה לגן עדן. חז"ל מנסים לתאר לנו זאת בדרך זה: האדם צריך לתאר לעצמו כאילו שהוא מולך על העולם כולו - כל האנשים בעולם כפופים לו, אלפי עבדים ושוטרים עומדים הכן לפקודותיו, מטוסים ואניות ומאות אלפי חיילים עומדים הכן להביא לו את הטוב והיקר שרק קיים בעולם, שלבו רק יכול לחמוד, האוכל והשתיה היקרים ביותר, האבנים היקרות ביותר, כסף וזהב היקר ביותר, פנינים ומרגליות הטובות ביותר שיש בעולם, כל העומדים מולו עומדים באימה ופחד, שכהוא יוצא לבקר במדינה אחרת מלויים אותו אלפי מטוסים וחיילי אויר וקרקע, כשהוא מטייל ברחובות עומדים מליוני בני אדם ברחובות ומצטופפים ומבקשים לראות את המלך שכל העולם כולו רועד מפניו, המלך חי בעושר ותענוג זה 120 שנה, וכל זה לא מגיע עדיין לתענוג המחכה לאדם בגן עדן, שם התענוג גדול פי כמה וכמה עד שאי אפשר להשיג בשכל אנושי, והתענוג בגן עדן אינו רק ליום אחד או שנה בלבד, אלא לנצח לימים עד אין סוף, דבר שהשכל האנושי כלל אינו יכול להשיג. העשיר היה לו את האמצעים להשיג את כל זאת, הוא יכל להגיע למעלה ולמקום הגבוה ביותר בגן עדן, לו היה מתגבר על היצר הרע והיה מחלק את כספו לצדקה.

לב. אוי וויי, איזה שוטה הייתי! איך יכול אדם לעשות כאלו שטויות? היתה לי הברירה לחיות בעולם ולחיות ולא לדעת משום דאגות ובאותו זמן לבנות לעצמי את המקום היפה והטוב בגן עדן, ע"י כך שהייתי נותן את הכסף שאינני זקוק לו לחיים לצרכי צדקה להצלת היהדות, היכן היה שכלי? אוי, לו יכולתי לחזור לעולם ליום אחד בלבד הייתי נותן את כל כספי, במקום שעתה יריבו הילדים על הירושה ואש המחלוקת תבער עד לב השמים. מה יש לי מכל

הכסף? חייתי את כל חיי בבנק, ולאחר פטירתי החשבון הזה אינו נותן לי מנוח בעולם הבא, ועל כולם אני סובל עתה מעונשים כבדים בשמים, בגלל הקמצנות התדרדרות ושבירת היהדות!!!

עד כאן הדיון בבית דין של מעלה

לסיכום:

יהודים עשירים! יהודים חשובים! יהודים יקרים!

לג. אם תתבוננו היטב בכל הנאמר לעיל, תווכחו לדעת איך שהכל אמת אין כאן גוזמאות, היכן הם כל היהודים האמריקאים העשירים מהדור הקודם, מה קרה לנכסיהם, היכן בניהם היושבים ולומדים עם אותם הכספים שהשאירו? היכן הם כל מוסדות התורה, צדקה, וחסד, שנבנו בכספם על פי צוואתם?

לד. האם אינכם רואים שהכל היה רק כסות עינים, עם טענות היצר הרע? העשירים שאינם חיים עוד ורואים את מפתחם כמה שעוד יכלו בכספם לפעול גדולות ונצורות, מאחלים לעצמם, הלוואי ויכלו לקום לתחיית המתים ליום נוסף ולחלק את כל כספם לצדקה, כי רק לזה יש ערך בשמים, עבורם כבר מאוחר, הם איחרו את המועד, אבל אתם לכם יש עדיין זמן, עשו ופעלו בכספכם, עתה כל עוד שהרגש שלכם עדיין קיים ולא תצטרכו להתחרט לעולם.

לה. על כן יהודים חשובים, תזכרו בזמן לעשות בכספכם למען היהדות כדי שחלילה לא תשארו אומללים לעולם ועד.

לו. מאושר האדם שהיה לו שכל בחייו, הוא מאושר גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, אם אתם נזכרים בזקנותכם, כשהשנים כבר ספורים, אל תמתינו והכינו מיד המחאה של 80% מרכושכם לפחות, בכדי להציל את התורה והיהדות, וזכותכם יגדל ויגדל לעולם בכל הדורות שהצלתם משפחות רבות, הקיימות למעשה רק בזכותם.

ואם חלילה לא - אל תשכחו שההתבוללות וההתדרדרות הן בעיצומן ואתם נושאים באחריות.

מי שמעוניין לעזור בכסף ל"ועד המרכזי העולמי לקיום היהדות" שיוכלו להמשיך בעבודתם, צריכים לפנות ישירות בכתב או טלפונית ל-0527-651911

ועד המרכזי העולמי לקיום היהדות

חלק ג' עשירים עשירים!!! הצילו הצילו!!!

קרוב לששה מליון יהודים בארצות הברית מובלים
להשמדה באוישוץ רח"ל.

מדי יום ביומו מובלים אלפי יהודים אמריקאים לשמד.

היחידים שיכולים לעזור להם לעצור, הם היהודים העשירים, אותן
הנשמות מתחננות אליכם ומבקשים מכם,

רחמנות תצילו אותנו

יש קונה עולמו בשעה אחת

לעשירים יש אפשרות יומיומית לקנות זכויות ע"י הצלת אלפי נשמות
מצפוני הסטרא אחרא.

אל תתנו לחמוק מידכם את ההזדמנות שתוביל אתכם לחיי עולם הבא,
ולהיכלי הגן עדן, להצלחה בכל העולמות.

על סדר היום: שבת א כשרות א טהרת המשפחה

א תפילין א מזוזות א התבוללות א המאבק נגד המסיון.

מי שמעוניין לעזור בכסף ל"ועד המרכזי העולמי לקיום היהדות" שיוכלו
להמשיך בעבודתם, צריכים לפנות ישירות בכתב או טלפונית ל-"וועד המרכזי
העולמי לקיום היהדות"

כתובת הישנה בארצות הברית ברוקלין נוא יארק 91211 טלפון...

כתובת החדשה בארץ ישראל:

הרב שלום יהודה גרוס רחוב נחל לכיש 24/8: בית שמש

פקס: 02-995-1300 - 0527-651911

זאת התזרה לא תהא מוחלפת!

חלק ד' הצלת היהדות

המבצר האדיר הזה הוא שרשרת חומת אש ליהדות הנאמנה באה"ק ובכל העולם כולו.

כאן ניתן לראות ולחוש בעבודה הגדולה שכ"ק אדמו"ר שליט"א השקיע במסירות נפש עד היום הזה.

... לעמוד בראש המאבק ולמנוע בכל הכוח מאלו המבקשים לשבור את חומת הכשרות.

...לקדש שם שמים נגד העולם כולו שיהיה ברור שמשה אמת ותורתו אמת.

...תהלתם מלאה הארץ הקמת מרכזים חזקים נגד רוחות רעות הנושבות בכלל ישראל.

התוכן

שלשת אלפים מכתבי ברכה ועידוד מגדולי וחכמי דורנו. תעמולת ההפצה מתקיימת ע"י המשרדים הקבועים בכל התפוצות. מספר החיבורים שנתחברו ונדפסו במשך 18 שנה ע"י הגאון המחבר שליט"א הם סך 530 ספרים.

מספר עותקים שנדפסו ונחלקו חינם ע"י הוועד להוצאת ספרי יהודה וישראל בכל תפוצות ישראל הם סך: 2.000.000 ספרים.

הוצאת הדפוס והמשלוח ועוד הם סך למעלה מ-2 מליאן דולר.

הגרעון (דעפעצייט) הוא סך \$1.500.000.00

תקציב השנתי לשנת תש"נ 1.בית דין: 50.000.00

החובות עלו למעלה ראש אנא השתתפו וטלו חלק בהחזקת המוסד להוצאת ספרים לזכות הרבים בכל העולם כולו, ואשרי חלקו של כל מי שמסייע לדבר גדול ונשגב כזה להציל נפשות מישראל.

אנא תן יד להמוסד הנשגב הלזה להשתתף בהוצאת ספר לע"נ קרוביך שעילוי גדול תהיה לנשמתם הטהורה ועל ידי זה ימליצו עליך להוושע בכל מיני ישועות עליך ועל משפחתך הדגולה ועכ"ל"א.

וועד המרכזי העולמי למען קיום היהדות
אדרעס טלפון

קריאה נרגשת לעשירי העולם

אף פעם בהיסטוריה היהודית במדינות הגלות עוד לא היה שפע של כסף כזה אצל היהודים, בשנים מיליארדר לבד, אצל יהודים הקרויים חרדים, נחשבים כיום לאנשים העשירים בעולם, הם יכלו לפתור את בעיות המחסור והעוני של כל הנצרכים יחידים ומוסדות תורה וחסד.

מוצאים כיום כמעט בכל בית כנסת אנשים עשירים מאוד ביניהם מליונרים מיליארדרים, ומנגד שומעים מגבאי צדקה העובדים קשה מאוד על מנת לגייס את הכספים שזקוקים על מנת לפתור את בעיות הישוב הנחשב לישוב העשיר ביותר, כשביניהם מיליארדרים, ובתשובה אומרים אלו לכותב שורות אלו, שישנם מתוכם כאלו המתיחסים לכלל בקשה ולעומתם ישנם כאלו שאינם רוצים כלל לשמוע, לבם לב אבן, לעצמם מפזרים הון רב, אך כשמדובר באחרים אינם רוצים לשמוע כלל, וכשלוחצים עליהם הם מתחמקים בסכום קטן שהם נותנים, ויותר לא רוצים לשמוע.

אמר לי אחד ממנהלי המוסד לבעלי תשובה "אור החיים", שבסכום של מליון דולר יכלו להפוך את כל ארץ ישראל, בעלי התשובה מעוניינים ורצים לפנות לחבריהם ולהחזירם בתשובה, אך לצערנו אין אפילו את הסכום הדרוש להוצאות בלבד.

גם הארגון הידוע "יד לאחים" שניהלו בעבר ישיבות בין הזמנים כששולחים בני ישיבות לכל חלקי הארץ, בכדי להראות לחילונים איך לומדים ואיך נראים בני ישיבה, הם נאלצו להפסיק את המבצע הזה בשל מחסור בתקציב.

גם החינוך החרדי יכל לגדול ולהתרחב, אך בשל המחסור בכסף אינם יכולים להרחיב את השורות, ולכן יש להם את אותו מספר ילדים בשלשים השנים האחרונות, העשירים אוחזים בידם את הכסף שניתן להם בפקדון בכדי שיוכלו לתת להיכן שצריך.

ידוע שישנם מבין העשירים המתגאים שהם נותנים מעשר, שפירושו 10% מרכושם, ושואלים האם עוד יש לכם טענות אלינו, ועל כן אשיב ואומר שאינני מאמין שהם נותנים מעשר, ואפילו אם הם נותנים מעשר, הם רחוקים מלצאת ידי חובה. כי המעשר נאמר עבור משהו שאינו מרויח הרבה ואין באפשרותו לתת, הוא יוצא ידי חובה כשהוא נותן 10%, אבל מי שמרויח יותר מכדי פרנסה, הוא חייב לתת לפחות חומש שפירושו 20% מהכנסתו, אחרת עוברים על איסורים חמורים, כך פוסק הגאון מוילנא במכתב שהשאיר למשפחתו כשהוא היה בדרכו לארץ ישראל ואנו מצטטים כאן את דבריו:

...למעשה יש להוריד חומש מהרווחים כפי שציוויתי ולא להמרות את הוראתי, כי מי שנותן פחות עובר בכל רגע על הרבה לאוין ועשין וזה כאילו שכופרים בתורה הקדושה ח"ו, עכ"ל. כך פסק רבנו הגר"א זצ"ל, וידעו זאת העשירים הליטאים, ויבחנו לעצמם האם הם עומדים בכך, כי אחרת הם בבחינת כופרים ר"ל. הוראתו של הגר"א מחייבת גם את החסידים מאחר והוא היה אז רשכבה"ג.

נצטט גם את דבריו של האור החיים הקדוש בפרשת קדושים (יט, יג) העשירים הם צינור אחד שדרכם תכננו לתת לנצרכים ולצדיקים, ולכן הקב"ה מזהיר אותנו לא תעשוק את רעך, אלו הם הצדיקים שהקב"ה קורא להם אחים וידידים, כמו שכתוב למען אחי ורעי אז אם לא נותנים את שזקוקים עוברים על לאו.

כמו כן ידוע סיפור המעשה כפי שהוא מובא בגמרא (מסכת כתובות דף טו ע"ב) שרבי יוחנן בן זכאי כשיצא מירושלים רוכב על חמורו, הוא ראה איך שאשה אחת יושבת ואוספת תבואה שהניחו בפני הבהמות של הערבים, ושאלה מרבי יוחנן שיפרנס אותה, שאל אותה רבי יוחנן מי את, השיבה אני בתו של הצדיק נקדימון בן גוריון (שהגמרא בגיטין מספרת עליו שכשנכנס לבית הכנסת והעריב היום, האור חזר והאיר, הוא היה מהצדיקים הגדולים ביותר שקיבל על עצמו לפרנס את ירושלים 12 שנה), שאל אותה רבי יוחנן בן זכאי, להיכן נעלמו כספי אביך? השיבה האם לא אמרו בירושלים משל זה, שאם מישהו ימלח את כספו ואינו נותן צדקה, האם לא יחסר מלח לכספו, הרי המלח עושה שלדבר יהיה קיום, כך כשנותנים צדקה הוא שומר על הכסף שיהיה לו קיום, ובדרך אחרת "מלח ממון חסר חסד", מי שרוצה למלוח את כספו שיהיה לו קיום, שיחסר מכספו על ידי שיתן לצדקה וחסד (ראה רש"י במקום).

המשיך רבי יוחנן ושאל אותה, ומה נהיה בכספו של חמיך? השיבה, בא זה ואיבד את זה, אמרה לו, רבי אתה זוכר כשאתה חתמת על הכתובה שלי, ענה ר' יוחנן לתלמידיו אני זוכר כשחתמתי על כתובתה היה כתובה שצד אביה מתחייב לתת מיליון דינרים חוץ ממה שחותנה מתחייב ליתן.

שואלת שם הגמרא, האם נקדימון בן גוריון לא נתן צדקה? הרי מספרים עליו שכשהוא היה הולך מביתו לבית המדרש ובחזרה, היו העניים מקבלים ממנו רכוש היו מוכרים אותו ומחלקים ביניהם, הרי רואים שהוא היה נותן צדקה, ואם כן מדוע בתו אמרה שהם לא נתנו צדקה ולכן הם הפכו לעניים, שהיא היתה נאלצת לאסוף חיטה ליד בהמות הערבים, הגמרא מספרת שרבי יוחנן בן זכאי בכה כשהוא ראה זאת ואמר, מאושרים אתם היהודים שאתם עושים רצונו של מקום, ולכן אף אומה בעולם אינה יכולה להכחידכם, אך כשאין עושים רצונו של מקום, הקב"ה משליכם לבהמות הערבים, ובכך הוא

אישר שאביה לא עשה את רצונו של הקב"ה, ולכן נשאלת השאלה האם בשל כך מגיע לו עונש שכזה, הרי בסופו של דבר הוא נתן הרבה צדקה? משיבה הגמרא נכון, הוא נתן צדקה, אך לא כל כך כפי שהיה יכל לתת, והגמרא מביאה את האימרה, שלפי יכולת הנשיאה של הגמל כך מעמיסים עליו, אותו דבר גם האדם העשיר, כי היכולת שלו לשאת הוא חייב לשאת בעול הצדקה, ונקדימון בן גוריון לא נתן כפי שהוא יכלתו.

הגמרא בעצם בדברים אלה מדברת אל העשירים החסידים והמתנגדים, ומראה איך שעשירים יכולים לחיות בטעות, וצדיק כל כך גדול כמו נקדימון בן גוריון שחשב שהוא נתן די והותר, ובשביל הטעות במחשבתו הוא הפסיד את כל רכושו ונשאר ללא פת לחם. וביתו חיתה בדחקות נורא. איזה תירוץ יהיה לעשירים כשישאלו אותם מדוע לא למדתם מנקדימון בן גוריון שחייבים לתת לפי האפשרויות, שזהו לפחות חומש 20% מההכנסות כפי שציטטנו מ"אגרת הגר"א".

וזה רק בשביל צדיקים ועשירים כמו נקדימון בן גוריון, אך מי שידע בנפשו שהוא חטא חטאים גדולים במיוחד ב"חטאת נעורים" החטא של ער ואונן כפי שכתוב בתורה חייבים בשביל זה מיתה בידי שמים, ובשביל זה הם נפטרו כפי שכתוב בפרשת וישב ועל זה כתוב בספרים כל אשר יש לו יתן בעד נפשו שלקנות את הנפש נותן אדם את כל רכושו ועל זה לא נאמר המאמר חז"ל "המבזבז אל יבזבז יותר מחומש" רק מותר לתת אפילו את כל הרכוש ראה (תניא איגה"ק פט"ז).

דבר ידוע שבבתי כנסיות לחסידים בהעיר לעמבערג היו העשירים מחלקים את רכושם חציו לעצמם וחציים לעניים, וחוף מזה עזרו להם בכל צרכיהם, וכן עזרו לכל הארגונים שהיו בעיר, ואין ספק שאם היו שומרים את הכסף בבנקים, הם רק היו מאפשרים לגוים להמשיך ולעסוק בכספיהם, אבל על ידי שהתחלקו עם העניים הם השקיעו את כספם בעניני שמים ושם הרווחים צוברים הון לחיים העתידיים הנצחיים בגן עדן, כמו שאמרו חז"ל בבבא בתרא אצל מונבז המלך שגנז הונו למעלה בגן עדן.

ובזה היה פחות או יותר בזמנים נורמליים היכן שיהודים היו גרים במקומות מאות בשנים, באותם המקומות היו היהודים מתחלקים בפת לחמם ולא חיפשו לאגור כספים בידעם את הפסוק (תהלים לט, ז) "יצבור ולא ידע מי אוספם", היכן שדוד המלך ע"ה אומר האדם הטיפש האוסף כספים ואינו יודע בשביל מי הוא עושה זאת, אנו שואלים את היהודים העשירים, בשביל מי אתם צוברים את המליונים, בשביל הילדים והנכדים, אם מזלם יהיה שיהיו עשירים יהיה להם בדיוק כפי שיש לך, ובמיוחד בזמנים כאלה, כשהעולם עומד בפני פצצת אטום, שאף אחד אינו יודע מתי הוא יתפוצץ, ובאמת בזכות הצדקה העולם הזה קיים, ואם כן למה אתם אווזים את הכסף בכספות הבנקים, תוציאו מידכם את המליונים, ותמסרו אותם

למוסדות התורה והחסד, ובזכות זה תזכו לקרב את הגאולה השלמה שאנו מחכים לה זמן כה רב, ושזה הדבר היחידי שיכול להציל את העולם מקאטאסטרופה ח"ו שהקב"ה יעזור מיד, וישלח את הגואל צדק שיגאלנו במהרה בימינו אמן.
וע"ז בעה"ח יום א' פ' נצבים לסדר "לעשות את כל דברי התורה הזאת" תשמ"ח לפ"ק.

ובברכת כתיבה וחתימה טובה
ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יע"א

חלק ה' קדיאה להצלת כלל ישראל קדיאה קודעת לבבות לציבור החרדי

יהודים יקרים!

כשעורכים חשבון נפש על דורנו זה שעבר את הזוועה האיזומה כשאיבד בית דין: מליון יהודים, ביניהם הטובים והיקרים שבהם, שארית הפליטה, כשהיינו כולנו שבורים בגשם וברוח, קיינו כולנו שנגיע לארה"ב החפשית נוכל לחיות במנוחה מאותן הזוועות והצרות שעברנו שם, ונוכל לחיות חיים יהודיים אמיתיים וטובים. אך לדאבוננו התברר לנו שהמציאות שונה, שדוקא כאן החלה הגלות, על ידי זה שקמו בתוכנו בתוך הצבור החרדי אנשים אנשי עולם התחתון, שחדרו למנהיגות החרדית והתלבשו על הנושאים הדתיים, הם החלו לסחור בכל הקדוש לנו, כדי לנצל זאת לאינטרסים השפלים שלהם, הם מעמידים פני יהודים חסידיים, בכדי שיסמכו עליהם (ומי יודע מי הם האנשים האלה, הגורמים את כל הצרות והגואל, האם לא אלו היו החברים של הקאפוס והנאצים ימ"ש, שהבעל דבר החרדי אותם, לסיים את העבודה שעוד נשארה לו כשלא הצליח לחסל את הכל בשפיכות דמים).

הנאצים ימ"ש ידעו, שהמנהיגים היהודים החזקים הם אלו שמחדירים ביהודים רוח חיים ובכוח זה הם מצליחים לשמור על שלימותו, ואז השותפים שלהם כאן חדרו לצרכים החיוניים של אותם היהודים והם הפכו לדואגים שלהם, ביודעם שיהודי חרדי מוכן לשלם מחיר יקר עבור שרותים דתיים, בכדי להיות בטוחים שהם מקבלים שירותים מהודרים בכדי לקיים את המצוות כתיקונם, כפי שהתורה אומרת "זה קלי ואנהו וגו'", וחז"ל דורשין "התנאה לפניו במצות" תתהדר בפניו במצות, סוכה נאה, תפילין נאים, וכן ציצית והדומה לזה.

אבל לדאבוננו לאחר כל המאמץ שמזיעים ומשלמים מחירים מופרזים, שעובדים על זה כל כך קשה, עדיין לא בטוחים אם מה שקנו אכן כשר, כשמדובר בציצית, תפילין, מזוזה, ושלא לדבר על כשרות המאכלים, שכן מדובר במסחר ענק, שם חדרו אותם הרשעים, ראשית בשביל לגרוף הון, כשתמיד מבקשים מחיר גבוה מהרבה מערכו הריאלי, בכדי לשלם את הוצאות ההשגחה, ובמקום שיתנו שירות טוב על הכסף שהם מקבלים בהעמדת שוחטים ומשגיחים טובים, להיות בטוחים שיהיה למהדרין מן המהדרין, שהקונה יקבל את המגיע לו, מגיעים אלו ואינם מוכנים לקחת משגיחים טובים, ומעמידים מספר קטן מאוד של שוחטים, וממהרים אותם שיספיקו הרבה, בדיוק כפי שעשו נגשי פרעה במצרים, שהיו צועקים כלו מעשיכם, תספיקו במהירות את המוטל עליכם, וכשהשוחטים מתלוננים בפני הרב המכשיר המקבל אף הוא המחאה שמנה בכדי שיאשר שזה כשר - אז הוא אומר לשוחטים, שמי שאינו יודע לעבוד במהירות עדיף שיהיה נהג משאית, בדרך זו השוחט הוא בידיו של הקצב המסוגל להוציא ממנו את מספר השחיטות שהוא זקוק להם, דבר הגורם למכשולות רבים, כי הוא מקיל בבדיקת הסכין, בבדיקת הסימנים, ובדיקת הריאה והדומה לזה.

עוד נודע בשנים האחרונות, שלא רק כזוה נוגע לכיסם, הם עושים זאת על חשבון הכשרות, רק הם סתם עצלים ואינם שומרים על הדינים כפי שצריך, הם צוחקים מהעיקר, לא מעניין אותם שיהיה כשר, כפי שנודע בשערורית הניקור, דבר שנתגלה על ידי מנקרים מומחים שהגיעו מארץ ישראל, שצעקו בקולי קולות שהניקור כאן אפילו בחוגים החרדיים ביותר בניו יורק לא טוב ומאכילים את הצבור החרדי הרוצה לאכול רק חלק וכשר למהדרין מן המהדרין, עם "חלב חלק" שעוברים בכך על איסור דאורייתא וקשור באיסורי כרת.

דברים אלו אושרו ע"י האדמו"ר מקאשוי שליט"א שבשעתו הושיב בית דין ודרש וחקר ושמע את שני הצדדים, אחרי שהרבנים המכשירים [מכשילים] אמרו, שזה תלוי בחילוקי מנהגים שבין ארץ ישראל והונגריה, ואחרי שהם אמרו שבית הדין בארץ ישראל הודיע כי מדובר כאן בשאלת חלב דאורייתא, ופנו לכל הצדדים על מנת שיתקנו מיד את הדרוש תיקון, והם לא חשו לזעקה של אותו צדיק וגדול מפורסם וידוע, וכשראה ששום דבר לא עוזר, אינם מתקנים שום תיקון בנושא, ודבריו נופלים על אזנים ערלות, הוא הוציא מכתב לתלמידיו להפסיק לאכול בשר בהמה, אפילו מהאטליזים הטובים ביותר, כי אפילו שם המצב בזה הוא בלתי נסבל, אבל יחד עם כל זה הכל נשאר כפי שהיה והבשרים של השחיטה שאינה מהודרת שיש בהם חלב ודם מגיעים גם לבתיהם של יהודים החבושים בשטריימל, לרבנים, ראשי ישיבות, ויהודים מכובדים, וכן אדמורי"ם מחלקים שיריים בשולחן שבת מאותו בשר, והכל עובר בשקט, מאחר ושוודי הכספים הרוצים לעשות מה שיותר כסף על חשבון דם יהודי וזיעה יהודית, ולקחת מחירים מנופחים בנימוק כאילו

מדובר בהוצאות כשרות מיוחדות, ומצד שני לעשות הכל שההוצאות הכשרות יגיעו למינימום אפשרי, וכך להרויח משני הצדדים, מוצצי דם אלו חשודים על הכל. וכשמקימים קול זעקה יש להם את הכח ללחוץ בכל דרך אפשרי של כסף וטרור, כי לצידם עומדים שותפים גנגסטרים ידועים, וכך ממשיכים מידי שנה בשנה לפטם את הצבור במאכלות אסורות.

בשל כל זאת הצבור לא ידע כל הזמן מה נעשה, כשראו את החתימות "הקדושות", היו בטוחים שהכל בסדר, ומי יודע כמה זמן הטמטום הזה ימשך, ואם לא היה בקרב השוחטים אברך תלמיד חכם וירא שמים שמסר את נפשו, כשהדבר כאב לו כשראה שמדי יום ביומו המצב הולך ומחמיר, ואף אחד אינו עושה דבר, הוא הפך עולמות פנה לכל הרבנים ולא נח עד שבכל בית יהודי ידעו על הנעשה, על אף שאותם האנשים עשו ככל שביכלתם לשבור אותו ולא לאפשר לו להמשיך ולפעול בענין, במיוחד כשהוא עוד היה גר בויליאמסבורג, כשהכו אותו פיזית ועשו נגדו פעולות אחרות, בכל זאת שום דבר לא עצר אותו מהחלטתו לתקן את המצב והחילול השם, ודפק על פתחי הרבנים, ועל דלתות הארגוני הרבניים ותבע ישיבה של בית הדין, עד שהוא ראה שהוא מדבר על אזנים ערלות.

אז החליט בדלית ברירה לצאת בגלוי, ופירסם מודעות ורשימות בכל העיתונות החרדית על הנעשה בעולם השחיטה, כמובן שמיד הדבר הניב פירות טובים, וקהילה מכובדת בויליאמסבורג פתחה לעצמה שחיטה עצמאית תחת השגחתו של רב הקהילה שם מקיימים שחיטה מדוקדקת ומהודרת, הוא לא הסתפק בזה אלא המשיך לעבוד קשה, עד שהוא הביע את שבר לבו בפני הצבור היהודי הגדול בספרו "נפש ישעיי", שהמחבר שלו הוא הגאון המוכר והידוע הרב הגאון מוה"ר ר' שלום יודא גראס האדמו"ר מהאלמין שליט"א הכולל בתוכו שלל של אינפורמציה על הנעשה בשטח הכשרות, וכן ליקוט של ספרי מוסר על חומר האיסור של מאכלות אסורות בגשם ורוח.

מאז הופעת ספרו הראשון לפני 15 שנה אינו נח האדמו"ר מהאלמין, ובכוחות על אנושיים הוא ממשיך לזעוק חמס, ולתבוע להקמת מערכה צבורית ענקית לדווח לכלל ישראל מה נעשה שם, הוא מזהיר וקורא "יהודים עמדו על המשמר! אל תתנו להם לחסל אתכם, תשמרו מצפרניהם של שיירי הנאציים, שהקימו משרפות ענק לשריפת נשמות ישראל".

כל אלו שהפילו אתכם בפח במשך שנים רבות שהעבירו כבר יותר ממחצית היהודים בארצות הברית לצד השני כשהתבוללו, לא היה להם כל גישה ודרך להגיע לצבור החרדי, ואז השטן והסטרא אחרא ביחד עם אותם שיירי הנאצים הקימו משרפות ענק רח"ל, וכשאלו נצלו והגיעו לארצות הברית העבירו לכאן את רוח הטומאה של אותם הרשעים ימ"ש הם לא נחים הם רודפים אחרינו גם כאן.

הס"מ הצליח ללכוד אנשים מבין הניצולים, אלו שהיו שקועים עמוק בבוץ, ועשה אותם בעלי בתים על הכשרות, והם לקחו לעצמם עובדים ככל אשר בחרו, ונתנו להם אטליזים כשהם מקבלים אחוזי ענק, ובכדי שיוכלו לכבוש את כל הצבור החרדי ללא הבדל, החלו לזרוק עצם שמן לכמה רבנים מהסוג של בלעם, שמוכנים בשביל כסף להכשיר כל תועבה על פי רצונו של הקצב, ולפעמים הם מורי הדרך של הקצבים, אבל עיקר הרווחים מופנה למאפיא, ואלו נותנים הרבה כסף [לא לתקן את עניני הכשרות] להפעיל טרור על מספר רבנים שרצו כבר הרבה פעמים לצאת בזעקת שבר, וכן נגד מספר מנהיגי קהילות, שלא לאפשר להם להקים לעצמם שחיטה קטנה מצומצמת שינקרו שם כמו שצריך, כפי שהיה בעבר בכל קהילה ידועה.

בדרכים שונות ומשונות, הם הצליחו לחדור לצבור החרדי ביותר, וכן לצבור בני התורה והישיבות, לצבור החסידי, והאכילו אותם במאכלות אסורות, נבילה טריפה חלב ודם, יין נסך וחלב עכו"ם והדומה לזה.

האדמו"ר הרב הצדיק מהאלמין שליט"א, כשנוכח לדעת על הנעשה מבפנים, מתוך נסיון עשיר רבות בשנים שלו כשהיה שוחט במשחטות שונות, והיה מודע ומכיר לבעיות השונות, פתח - למרות התנגדותם של רבנים שחששו ופחדו מטרור - במאבק קשה והכריז מלחמה לה' בעמלק (כשר שבטבחים שותפו של עמלק) נגד אותם הרשעים ביודעו שהם אנשים מסוכנים מאוד, ולא חשש מכך שהוא עומד לבדו במערכה, והקים את "ועד הכשרות דהתאחדות הקהלות", קרא לציבור להתעורר מהתרדמה שנפלה עליהם בעניני מצב הכשרות ועוד.

"ועד הכשרות" תבע מכל הקהילות שיקימו "ועדי כשרות" פרטיים, שידווחו לצבור בתמידות על המצב, ולעורר ולתבוע את הצבור בעניני כשרות, ולאחר כל כך הרבה שנים של עבודה כל כך קשה מוכרחים לכתוב ולדווח את האמת כפי שהיא, שהצליחו ברוב מסירות נפש, שכל הקהילות הגדולות הקימו לעצמם "ועדי כשרות" ביניהם הקהילות: וויזשניץ, טאש, קאשוי, באבוב, בעלז, סקווער, ליובאוויטש, קלויזענבורג, וכן אחרים. גם התאחדות הרבנים שנאבק קשות נגד ועד הכשרות שהפיץ מידע רב על הנעשה בתחום הכשרות כששם התברר על ממשולים גדולים גם במשחטות ומקומות אחרים הכפופים להשגחתם, וניסו בכל כוחם להכחיש את העובדות, והבטיחו שהכל בסדר וכי אין ממה לחשוש, נאלצו להיכנע לדרישת הצבור והקימו בי"ד מיוחד לעניני כשרות, הגם שלאמיתו של דבר זה קילקל יותר מאשר תיקן, כידוע לכל אלו המכירים ועוקבים אחר הנעשה במפעלים למוצרי מזון.

ידוע שבאסיפה של מאות רבנים בארץ ישראל, רבנים בארצות הברית גילו שרבה של האלמין הוא המזכה הרבים הגדול ביותר בעולם, ושחלק גדול מהכשרות

בארה"ב יש להודות לו, הם גם הודו לו על מסירות הנפש שלו בכשרות כמו בכל יתר הענינים שבהם הוא עוסק בקביעות, ובשביל הסודות שהוא גילה מהנעשה בשטח השחיטה.

האדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א אמר שם בדרשה שהוא צועק כבר 30 שנה שבארה"ב אוכלים נבילות וטריפות אפילו יהודים יראים ושלמים.

גם ידוע מאבקו נגד המסחר הענק הנעשה בס"ת, תפילין, ומזוזות ובשחיטה. רבה של האלמין מרעיש עולמות, שכשרות של סת"ם ושחיטה בכמויות ענק אינם הולכים יחד.

בשטח זה הוא הצליח לפעול גדולות ונצורות, שכל הקהילות התאחדו ורוב סלתה ושמנה של היהדות החרדית משתמשים רק בשחיטה האיטית על עופות כמו: פאפא, בעלז, משחטת מונרו, פאלטרי, נארט 4, סקווער, וויזשניץ, קרית טאש, קרית קאשוי, ליובאוויטש, באבוב, מארגארעטען ועוד.

בעניני סת"ם הוא תבע שיתלכדו כולם, והוא הדפיס 40.000 מודעות בעניני סת"ם.

רבה של האלמין גם הקים לפני 5 שנים בית דין צדק לדין תורה'ס ושלוש בית בחנם, והדפיס אלפי ספרים וחוברות בענין דיני התורה המזוייפים, ועורר את כולם להקים בתי דין לדין תורה'ס בחנם.

הקהילות להלן קיבלו את ההצעה והקימו בתי דין: וויזשניץ-מונסי, פאפא, אונגוואר, בעלז, מרכז הרבנים ועוד.

אלו הם רק חלק מפעולותיו והשיגיו לטובת הכלל והפרט, חוץ מזה הוא ממשיך במערכה הקשה שלו במלא עוצמתה, ואלו אשר חברים בועד (ביניהם עסקנים ידועי שם) ומסייעים לרב בעבודתו, דיווחו על עובדות מסמרות שעה שהם מתמודדים עם זה בעבודתם הצבורית בהבאת הדברים לאמיתתם לידיעת הציבור.

עסקני הצבור, שעבדו כבר עם גדולי עסקני הכלל מגרעיט נייעק ניו יורק, וכן מערים אחרות נוכחו לדעת - לאחר שהציעו וסייעו - על ההצלחה הגדולה בעבודתם לטובת הכלל.

אבל כל זאת לא ניתן כלל להשוות עם עבודתו הגדולה העומדת מעל לטבע של רבה של האלמין, שבה רואים יום דברים גדולים בכל תחומי היהדות, שזה נעשה על ידי משלוח ספרים מכתבים וחוברות המופצות בכל תפוצות ישראל, וכל מי שרואה מקרוב את עבודתו של רבה של האלמין מבין ויודע שלא בחנם הוא זכה כבר בגיל כל כך צעיר להוציא קרוב ל-3000 ספרים, כי העבודה נעשית עם מסירות נפש בגופו ובממונו שקשה מאוד לתארה, הוא אינו יודע מה זו עייפות,

הוא אינו יודע מקשיים טרדות ונסיונות כשהדבר נוגע לנושאי היהדות אין שום גורם שיפסיק את עבודתו, לולי ראינו זאת בעינינו השריים לא היינו מאמינים שאדם מסוגל לעבוד עבודה כל כך קשה 18 שעות מעת לעת, והוא שוכח הרבה פעמים לאכול ומפקיר את בריאותו (כי הזמן אינו מאפשר לו לשמור על עצמו).

בנפשו: הוא מוסר את זמנו המיועד ללימוד שלו וילדיו ועוסק בכתיבת ספרים הנחוצים מאוד לטובת הכלל, והם בעצמם אורזים ושולחים לכל מי שמבקש זאת. במאודו: את הספרים שולחים לכל מי שמבקש, והרבה מאלו המבקשים כלל אינם שולחים תשלום בשביל הספרים, בכל זאת לא מפסיקים את המשלוח בכדי לדווח על מצב הדת.

גם העבודה להשיב לטלפונים בנושאי כשרות, דין תורה'ס, שלום בית, כשהשואלים הם מכל חלקי העולם, כשמבקרים רבים הרב אינו יכול להשיב במקום, בגלל השיחות הבינלאומיות שהוא מנהל וזה עולה בדמים רבים.

לסיכום, הרב הנשיא עושה הכל בכוחות עצמו, כל כוחות הגוף והנשמה להעמיד את היהדות על תילה מבלי לקחת בחשבון את בעיות הבריאות, הרי שהוא מבצע את עבודתו מעל לדרך הטבע. הוא אינו מתחשב גם במצבו הפיננסי והוא לוקח מעצמו וממשפחתו הרעבים ממש ואין להם מה לאכול, ולא רק זאת, הוא הכניס את עצמו לחובות של למעלה ממיליון דולר!!! לשאלות ידידיו מדוע הוא עושה זאת השיב: כשיש למישהו קרוב הנמצא בסכנה ח"ו וצריך להצילו האם לא יעשו הכל על מנת להצילו?!

כיום, לצערנו צריך להציל את כלל ישראל מידיהם של מהרסים מוליכי שולל, אי אפשר לשבת בחיבוק ידים, רק חייבים להתמסר כל כולם בכדי להציל, אך כיום המצב הוא כזה שאין כבר מהיכן להלוות כספים, כשמצד שני בעלי החובות לוחצים ומבקשים את כספם והמצב הוא קטסטרופלי, באו מים עד נפש.

לכן לא ניתן כלל לתאר את הזכות הגדולה שיש בלקחת חלק בעבודה קדושה כזו, שבה תלוי קיומה של תורה ושל היהדות.

תראו ותבחינו בספר עדותם של רבנים וראו איך שרבנים מכל ארץ ישראל ללא הבדל כותבים בהתלהבות על חשיבותם של הספרים המצילים רבבות יהודים מכל מיני מכשולים.

קחו חלק בעבודה הגדולה, ועזרו להפיץ את הספרים בהיקף רחב בכדי להחדיר בצבור ערכי יהדות, היכן ששוררת שממה, ולהזהיר את הצבור בני התורה, הרוצים להיות יהודים טובים, ולבקשם שיעמדו כנגד כל אלו המבקשים לשבור את בנין התורה ולהחריב את הבית היהודי.

רבה של האלמין קיבל כבר מכתבים ודברי חיזוק מלמעלה מ-3000 רבנים, שוחטים, משגיחים, ראשי ישיבות (כל המכתבים הודפסו ב-ד כרכים מהודרים בגודל של 8.5/11.5).
...החיבורים השפיעו בעולם עד לאין שיעור, כבר קרוב לשני מליון יחידות ספרים של חיבוריו שהודפסו ב-7-8 מהדורות והופצו במשך מספר שנים.
... אין כמעט רב אחד או ראש ישיבה, או בית המדרש בכל כדור בעולם אשר חיבוריו לא הגיעו והשפיעו גדולות ונצורות.

לכן אני פונה אליכם קחו חלק בעבודה קדושה זו!!!

האם נוכל לתת שכח דינאמי שכזה לעולמה של תורה יפול חלילה תחת משא החובות הרובץ עליו? אם נאפשר זאת, נעמוד עם הלשון בחוץ ביום הדין, כשמשיח יבא ביום הדין הגדול והנורא! ומה נענה, שלא רק שאנחנו לא עשינו דבר לעצור את אותם פועלי און, נתננו לאלו העוסקים במלאכה ליפול ולא חיזקנו אותם, בפרט עסקן בה"א הידיעה כמו רבה של האלמין, לכן אנו קוראים לכם:
תבחרו לכם מצוה אחת מתרי"ג מצוות, באיזו שאתם רוצים לקחת בה חלק לעורר בו את כלל ישראל!!!

חלק ו'

זועד המרכזי העולמי לקיום היהדות

**המכתב הזה נשלח חצי שנה לפני פשיטת הרגל של הרייכמנים,
נשלח לכל האחים בנפרט עם שם שלהם, יותר ממאה מכתבים כאלו
לקיים הוכח תוכיח מאה פעמים**

מכתב למוהר"ר משה רייכמאן נ"ו

בס"ד

החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד ידידי היקר הנגיד הנכבד המפורסם בכל אפסים במעשי צדקה וחסד שלו, הטוב והמטיב לאחרים המו"מ בתו"ר כש"ת מוהר"ר משה רייכמאן נ"ו.

נאמר בתורה "וכשלו איש באחיו", וכתוב על כך בגמרא שילדי ישראל ערבים אחד לשני ועבור כל הכלל כולו, כך הוא ברוחניות וכך הוא בגשמיות. עוד כתוב בגמרא שעיקר הערבות נאמרה בענין התוכחה, שכל יהודי נושא באחריות על כך שיכול למחות ואינו מוחה, הן על היחיד והוא הדין אם יכול למחות או לפעול אצל כלל ישראל הוא מחוייב בכך, ובאם אינו עושה כך, אזי כל האחריות והאשמה מוטלת עליו כאילו הוא עשה את העבירות שהיה באפשרותו למנוע או שהיה יכול

לפעול שיעשו כמצות התורה (שבת נד., קי"ט., חנוך מצוה רלט, יורה דעה שלד-מח, ילקוט שופטים סח, מדרש תנחומא משפטים, מדרש תנחומא חקת, אותיות דרבי עקיבא א, רש"י סוטה מא: אבות דרבי נתן פרק כ"ט, מערכי לב דרוש אות ע', דף קנ"ז, וספר יד ימין חלק ב, דף יג, ועיין באריכות בספר שאלות ותשובות מהר"ם ש"ק אורח חיים סימן שג והלאה), ובענין שכר המוכיח. עיין בזה הקדוש חלק א, כט.; ראשית חכמה שער הקדושה פרק יב בשם מהר"י אבוהב, תמיד כח., ויקרא רבה כה, ילקוט רות על הכתוב וימת אבימלך, אבות דרבי נתן פרק כט, חומת אנך פרשת נח, סנהדרין קא: (א: כו' כו').

הנני פונה אליכם, ר' משה רייכמאן שליט"א, בבקשה גדולה לטובת הכלל!!!

כבודו ידוע כאחד שנושא עליו את עול הכלל, מוסדות התורה והחסד, ולכל אחד ואחד בלי שיעור; עשיר במצוות, וזכיתם מן השמים לעזור לכלל ישראל, השם יתברך נתן לכבודו פקדון, וכבודו מבין איך להשתמש בפקדון זה, על כן הנני פונה אליכם בבקשה גדולה של הצלת נפשות ישראל, ובלי שום ספק בכוחכם להוציא זאת מן הכח אל הפועל.

1) יש לנו למעלה ממאה מתנדבים שעובדים זה שנים להציל את כלל ישראל, בית דין: מיליון יהודי אמריקה וכן גם יהודי ארץ ישראל ובכל העולם כולו. העבודה מתבצעת שנה בשנה תמידים כסדרם. כבר פעלנו בעזרת השם יתברך גדולות ונצורות, אבל האפשרויות מוגבלות, החובות תופחים מיום ליום ואין בכוחנו להמשיך.

ניסינו לעשות משהו בין אחינו בני ישראל, אבל העזרה שקבלנו קטנה לעומת ההוצאות המרובות הרובצות עלינו בהווה ומה שעלינו לעשות בעתיד כדי להציל מספר נפשות כמה שאפשר.

פונים אנו אל כבודו בבקשת עזרה, וזאת למודעי שאין בכוונתנו חלילה בבקשת עזרה כספית בשביל עצמנו כדי שנוכל להמשיך לעבוד, לא! לא ניקח מכבודו פרוטה אחת. כוונתנו כולה לשם שמים. לא צריך ואין בכוונתנו שתגיע פרוטה אחת אלינו ישירות, אלא שכל החשבונות של ההוצאה וההכנסה של הפצת תורה ויהדות יגיעו ישירות אל כבודו, וכבודו ישלם עבור ההדפסה, כריכה, הוצאות דואר, חברות מחשבים לשלוח את כל הספרים המיועדים להחזיר בתשובה את כלל ישראל.

2) זכרו! בטוחים אנו בעזרת השם יתברך שביכולתנו להחזיר בתשובה חלק נכבד מכלל ישראל ממליוני יהודים. יש בידינו די הוכחות על כך, ומחוייבים אנו לפעול בזה על פי התורה כפי שכותב החפץ חיים בספרו "נדחי ישראל" וכזה כתבו גם כל גדולי ישראל באריכות וכו'.

3) ב"ה אני לא חי באשליות ודמיונות, כי בעזרת השם יתברך הדפסתי ספרים והוצאתי לאור מליון וחצי עותקים, והפצתי אותם בחנם בכל העולם כולו, ואלפי המכתבים שקבלנו יוכיחו. לאחר עבודה קשה ומפרכת של 18: שנה הוצאנו לאור קרוב ל-350 מיני ספרים לזכות הרבים, המקיפים את יסודות הדת. ההבדל הוא, שכל עבודתי שעבדתי במשך 18 שנה אתם יכולים לפעול עשר פעמים ככה ביום אחד, כי השם יתברך נתן בידכם היכולת, ומכם יתבעו באם לא תעשו זאת ח"ו, ויש קונה עולמו בשעה אחת. באמת הייתי צריך לנסוע לכבודו, ולשוחח על כל העניין בפרטיות בכבוד ראש ובאחריות כפי שדורש ענין גדול כזה, אלא היות שכבודו על פי רוב לא נמצא בביתו וקשה להגיע אליו, על כן הנני כותב מכתב זה, כתבתי כבר בעבר הרבה מכתבים וכנראה שלא הגיעו לידי כבודו. על כן באתי לידי החלטה להסיר מעלי את האחריות שיתבעו ממני לאחר 120 שנה שיכלתי להציל רבים מתוך ה-בית דין: מיליון יהודי אמריקה ומהעולם כולו ולא עשיתי זאת, ובאם אשאל איך ובמה? הרי אין לי אפילו פרנסה? והנני עוסק כל ימי לזכות הרבים? ישיבו לי מן השמים, מדוע לא דפקת בדלתות העשירים שקיבלו את ממונם מן השמים בתורת פקדון כדי להפיץ תורה ויהדות.

אשיב, העשירים אינם משוכנעים בכך, הם חושבים שהכסף שייך להם.

וגם שאינם מאמינים, כי מורגלים הם לכל מיני שקרנים, ואינם מאמינים אפילו כשאחד אומר אמת, ואינם מטריחים עצמם לבדוק את האמת.

ישאלו אותי, האם ניסית אצל העשירים בעלי לב טוב וחוש מפותח של צדקה וחסד בדוגמת רייכמאן?

אענה, כן.

ישאלו אותי, האם עשית ככל שביכלתך? כידוע לך שהעשירים עסוקים מאד וכשמזכירים להם פעם או פעמיים עדיין אינם זוכרים!

אי לכך, החלטתי לשלוח כמה מכתבים בכדי להסיר ממני את האחריות הגדולה הזאת הרובצת עלי, כל זמן שלא ניסיתי את הכל והשומע ישמע ועליו תבוא ברכת טוב, ואני את נפשי הצלתי!!!

על כן החלטתי לשלוח אליכם בעזרת השם יתברך 101 מכתבים כפי החיוב של תוכחה על פי תורה, ואקח את כל המכתבים האלה לאחר 120 שנה, להראותם לפני בית דין של מעלה שפעלתי כסדר לעורר את כבודו ברחמים ובתחנונים בכל לשון של בקשה, בכדי להציל את שבעה מליון היהודים ולא היה מי שיעזור בידי ולכן לא עשיתי יותר ממה שעשיתי.

אספר לכבודו מעשה נורא שנדפס בספר "מן המיצר" (וגם בספר "קראתי ואין עונה" דף 64), שהגה"צ מורנו הרב ר' מיכאל בער ווייסמאנדעל זי"ע עשה בעת מלחמת

העולם השניה להציל 50,000 יהודים מטשכוסלובקיה (חוץ מעוד 40,000 שכבר נשלחו אז לדאבונגו), לבל ישלחו אותם לתאי הגזים רחמנא ליצלן והיה צורך ב-\$50,000 כדי להצילם, \$25,000 הוא השיג בעצמו על ידי עבודה קשה ומפרכת זמן רב והעביר את הכספים לראש הנאצים בטשכוסלובקיה (על ידי השליח של ראש הנאצים) בכדי לעצור את משלוחי היהודים לתאי הגזים, ובטוח היה שיעלה בידו להשיג את שאר הכסף של עוד \$25,000 שהיה אמור להגיע לידי הנאצים עד בית דין: שבועות. למעשה הוא עבד יומם ולילה בעזרתם של עוד כמה יהודים בעלי מסירות נפש, ולא עלה בידו להשיג את הסכום, ובינתיים דחה את הרשעים בתירוצים שונים.

בפועל לא השיג ר' מיכאל בער זצ"ל לאחר שלושת החדשים את הכסף, מאף ארגון באמריקה ובשווייץ (שהיו אמורים לעזור ליהודי אירופה), והנאצי ימח שמו אמר בפעם האחרונה כי יחכה רק עד יום כיפור ובאם אינו מקבל את הכספים עד אז הוא שולח, רחמנא ליצלן, את 50,000 היהודים הנותרים לתאי הגזים.

ערב יום כיפור צורר היהודים עשה את אשר הבטיח ושלח משלוח של שלושת אלפי יהודים לפולין, כשראה הגה"צ ר' מיכאל בער את המצב הנורא וכסף עדיין אין, שלח מיד בליל יום כיפור (בזמן של כל נדרי) שלושה טלגרמות לשלושה רבנים חשובים, אחד הרבנים היה הרבי מסאטמאר זצ"ל (יתכן שעד אז לא נתנו לו את הדואר בענין זה) שהוא מוכרח מיד את הכסף, כי זה פיקוח נפשות של עשרות אלפי יהודים שמצפה להם יסורים נוראים ולאחר מכן המוות רחמנא ליצלן. המכתב נפתח במילים "על דעת המקום ועל דעת הקהל", בשמו של הרב מנייטרא הוא מזמין אותם למחרת ביום הקדוש לבית דין הגדול בגלל החיוב שלהם לעזור ליהודי סלובקיא שעומדים להישלח לתאי הגזים חס ושלום ובגלל הכסף שאינו נשלח אי אפשר להצילם, והכל על אחריותם. הרבי מסטמר זצ"ל שלח מיד ביום הקדוש את הכסף וזה הגיע יום אחד לאחר יום הכפורים, אבל זה כבר בא מאוחר מדי כי המשלוח האחרון עם 3000 יהודים כי הם כבר היו בדרכם לתאי הגזים באושוויץ לא עלינו רחמנא ליצלן. והרשע לא רצה בשום אופן, לאחר כל הבקשות והבכיות, להחזירם, הוא אמר כי טובבתם אותי בכל מיני תירוצים שקריים וליצנות, מעתה ואילך אם תעמדו בהבטחתכם טוב ואם לאו גם אני לא אעמוד בהבטחתי. עד כאן הסיפור.

ר' משה היקר שליט"א, תובעים מן השמים משנינו ביחד שאנחנו חייבים להציל את מליוני היהודים באמריקה, אירופה וארץ ישראל כו', ושנינו יחדיו בכוחנו לפעול בעזרת השם יתברך. באם נעשה זאת אשרינו שזכינו לכך, ובאם חס ואם חלילה לא נעשה זאת אזי יבואו בטענות לשנינו בלבד ולא לאף אחד, כי רק אנו יכולים לפעול זאת, אני עם הצוות שלי שמוכן לעבוד כולו לשם שמים בלי שום תשלום, ואתם עם כספכם שהשם יתברך נתן לכם לפקדון.

זכור! לא יהיה לכם פתחון פה ותירוץ שלא ידעתם מכך או שלא היה לכם זמן לכך! כי במחצית השעה ביכולתכם לתקן הכל ולהציל את כל שבעה מליון היהודים, את כל השאר אקח אי"ה על כתפי הצרים, ואתם תבואו אל המוכן. עליכם רק לקצור את הפירות. אנא תארו לכם שאני בא בהצעה שתקנו את כל מנהטן בחמש ביליון דולר, כמה זמן הייתם נותנים בשביל דבר זה? ותוכנית זו שלנו היא גדולה מליון פעמים, כמה זמן צריכים לתת לכך.

זכור! אינני עובד על מנת לקבל שכר, אך ורק בגלל יראתי מהשם יתברך שיתבע אותי ביום הדין הגדול והנורא, מדוע לא הצלת את כל הנשמות הטועות שלא היה להם רועה ומחנך שידריך אותם אל הדרך הישרה, ואתה ידעת מכך ובידך היה להצילם ולא עשית מאומה, על כן עליך למסור דין וחשבון!

כפי השמועה, הציל אביך עיר שלמה של יהודים ועל ידי כך זכה לעשירות לדורות.

ועליכם להבין מה הפירוש להציל יהודי, וכל שכן מספר גדול כל כך של מליוני יהודים.

באם כבודו זקוק למקורות בהלכה שמחוייבים אנו לעשות זאת, אפשר להביא את כל הפוסקים ראשונים ואחרונים, אבל הנני מבין שכבודו תלמיד חכם ומבין מעצמו ש"מי שיש בידו למחות ולא מיחה, להחזיר את ישראל בתשובה ולא החזיר אז כל הדמים הנשפכים אינם אלא על ידו", כלשון חז"ל, ואי אפשר להתעלם מדברי האזהרה של חז"ל הקדושים.

אפשר להביא בכתב את כל אשר פעלנו בעבר, ותוכניותינו להבא בעזרת השם יתברך, ועזרתכם על ידי שתהיו שלוחו של הקב"ה יוכל להכפיל ולשלוש את כל הפעולות, ואין ברצוננו לכתוב באם חס וחלילה לא, שאז אף עבודתינו שעד עתה נמצאת בסכנה, ועל מי האחריות?

תקותנו לשמוע מכבודו בקרוב, כי כל יום הוא פסידא דלא הדרא.

הכו"ח מתוך צער ושבירת הלב

וועד המרכזי העולמי לקיום היהדות

ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו,
ברוקלין נוא יארק

חלק ז'

לכבוד האחים הנכבדים "רכבי הרכש" הרייכמנים שליט"א.

אבוא אליכם בכותבת הגסה, הנה האדמו"ר מהאלמין שליט"א שזה הרבה שנים הוא מוסר נפשו ומאודו לגדור פרצות הדור בעיני כשרות, שזה נוגע גם לכם, כי אתם שולחים בניכם "בני הרמכים" לשיבות שונות שבא לשם מכל מיני בשרים לא טהורים ואינם מנוקרים כראוי, והיה זה האדמו"ר מהאלמין שהרים ידו לצאת נגד הני עכברי רשיעי דיתבי אדינרי, ומפטמים ילדי ישראל בנבילה טריפה חלב ודם, ע"כ להציל ילדי ישראל אשר כל אלה חזה הוא הגבר ראה עני בעת שהיה בעצמו שוחט, וקודם כל הפסיד את פרנסתו וזה היה כמוכן, ואבד את פרנסתו בשבילכם להציל הבנים שלכם, חוץ מאבידת הגוף, הלה הני רשיעי חשודים על שפיכות דמים, הלה בוודאי שמעתם מה שעשו לבן עירכם ר' מנדיל וועכטער שהכו אותו מכות נמרצות וכפסע היה בינו ובין המות, ובשבועות האחרונים מה שעשו להרב וויינגארטען שניצל בדרך נס על ידי הגוים שנמצאו בסביבה, והאדמו"ר מהאלמין שנתגדל ביניהם ידע כל זה והפקיר את עצמו ואת בני ביתו לחיתו טרף האלו, ובמקום לחזקו ולאמצו לאמץ ברכים כושלות העלמתם עין ונעשיתם לענין זה כמעלים עין מן הצדקה, וממילא גם אתם בכלל החברה האלו וכמו שאמרו חז"ל כל המעלים עין מן הצדקה כאלו שופך דמים, וגם בשביל שלא אכפת לכם, עליכם נאמר "גם מתרפה במלאכתו חבר הוא לאיש משחית, והיינו שמרפה ידי העוסקים ואין מחזק אותם, ובפרט לאחר שהאדמו"ר מהאלמין הטריח עצמו ובא לנחם אתכם ולדבר על לבכם, (וידוע מהרבה מאמרי חז"ל מה שכתבו על כפוי טובה שראוי לעוקרו מן העולם ומתלמידיו של סנהריב הרשע, ראה תנחומא בשלח סימן כ"ה פרק כא וז"ל: יבא עמלק כפוי טובה ויפרע מעם כפוי טובה, עו"ש יבואו אלו כפוי טובה ויפרעו מיואש כפוי טובה, ועיין במדרש תהלים (מזמור מ"א פ' ח') וז"ל: אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע אתה תשלם להם רעה לפי שהם כפויי טובה לי. ועיין רש"י ע"ז דף ה. כפויי טובה אינם מכירים להחזיק טובה לבעלים). ודבר כל הענין עם ר' משה רייכמאן והסביר לו כל הענין, וגם עבד כמעט שנה על הספרים (בעיני תוכחה, בערך 900 עמודים) שהכין בשבילכם, הכל כדי שתתעוררו, ור' משה אמר שאמסור הכל לידי ישראל מאיר גראסס נ"י, והוא יסדר הכל, אבל אין קול ואין עונה שצלצלתי לו והוא כמחריש, דוחה אותי מדחי אל דחי לך שוב ומחר תבוא כמו ששמעתי מהרבה אנשים עניים מדוכאים שמצלצלים לעזרה ועד שזוכים למתנה מועטת שהוא כמו שאומרים "אויף איין צאן אויך נישט" מבזבזים חלק מהכסף על טלפונים, ועד שלא מצלצלים לכל הפחות חמישים פעמים אינם מקבלים כלום, אבל האדמו"ר מהאלמין אין לו זמן על זה כי כל זמנו מוקדש לענייני שמים ואם אתם טרודים והזמן יקר בעיניכם לצבור הון, האדמו"ר מהאלמין אין לו זמן על זה כי כל זמנו מוקדש לענייני שמים, ואם

אתם טרודים והזמן יקר אצליכם לצבור הון, האדמו"ר מהאלמין טרוד בטרדה של מצוה לזכות את הרבים, וההון שלו גנוז במקום שאין יד אדם מגעת לא כאותם שעליהם נאמר "יצבור ולא ידע מי אוספם", והוא רצה להשתתף אתכם בהביזנעס שלו שאין לו ערך, ולזכות אתכם הנכבדים, ובשביל זה כתב לכם יותר ממאה מכתבים כדין תוכחה שאמרו חז"ל, הוכח תוכיח אפילו מאה פעמים ואתם לא קבלתם תוכחתו, ולכן הגם שאתם חושבים שיש לכם זכותים גדולים, שהלה בעלי צדקה גדולה אתם, ואתם באמת עוזרים ליחידים ולמוסדות, וגם אתם גנזתם במקום שאין יד אדם מגעת, כן בודאי אתם חושבים, אבל זה לא אמת כי יד האדמו"ר מהאלמין הגיע למקום שגנזתם וגנב הכל מכם על ידי שלא קיבלתם תוכחתו ניטל מכם כל המצוות וניתן להאדמו"ר מהאלמין כמו שאיתא בספר חסידים וביתר ביאור בספר "פלא יועץ". (אבל האדמו"ר מהאלמין הוא מעבדים שעובדים שלא על מנת לקבל פרס, והוא לא רוצה להנות מעמל אחרים אפילו לעולם הבא, על כן אם מהיום והלאה תקבלו עליכם ותשמרו לתוכחתו יחזיר לכם הזכותים שלכם).

אבל באם לא תדעו שזה ששמעתם כמה עשירים פשטו את הרגל תדעו שהאדמו"ר מהאלמין התרה בהם, שזה יהיה הסוף, ולא די שהפסידו זכותם בעוה"ב הפסידו הונם גם בעוה"ז, כי אחר שהם לא גזברים נאמנים יתנו את זה לגזברים נאמנים, אבל עליכם שאתם יחידים בדור שיש לכם קופה של צדקה שכל הפושט יד נותנים לו על כן לא רצה לנגוע בכם, אבל אם תעמדו במרדכם הוא לא יודע מה יאמרו בשמים, אם אתם לא רוצים לחזק ידים רפות "רווח והצלה יעמוד להאדמו"ר מהאלמין ממקום אחר.....ומי יודע אם לעת כזאת וכו'" (עיי"ש).

בכבוד רב

הק' שמואל רובין

בעמח"ס עדותן של רבנים ב' חלקים, וס' קול יהודה.

גב. רצוף בזה צילום מספר חסידים, גר"א, פלא יועץ.

*

יואל בן אשר: "כן", ראיתי, אבל אני הייתי גם עסקן בבית המדרש שלנו, ועזרתי בהרבה דברים, אז מה החילוק מה שאני עושה העיקר שהייתי עסקן. בית דין: האם לא ראית העלון הזה?

מה תענה בבית של מעלה?

תיקון מ"ג ותיקון ל'

מדוע "אין קול ואין עונה" וקריאת שמע של עם ישראל לא נשמעת?

מדוע השפע שעם ישראל ראוי לו אינו מושפע אליו?
למה נשמות עם ישראל משולות לארץ חרבה ויבשה?
בדורינו, דור האחרון הגאולה, היינו אמורים לגלות אור עצום ונשגב,
אבל איפה אנו מצויים?
אין לנו שמחה אמיתית, אין לנו האור הנשגב שראוי לנו כעם קדוש,
יש לנו אור שמחיה את קיומינו, כמו חיים לקיום של צמחים ובהמות ולא כמו
שראוי לנו נשמות קדושות,
וללא אור צחצחות ממרומים, שגנוז בלימוד הזוהר הקדוש - אנו כבויים.
אנו משולים לבני מלכים, הקשורים בתוך בור ופנינו מצופות בזפת.
אנו כמשוגעים, מתהלכים בחיינו כסהרורים באפילה.
אנו אמורים להיות אבן השתייה של כל העולם, ואם אין לנו, מה ניתן? "אין
נותן מה שאין בו".
והתוצאה: רבים קמים עלינו.
העבד בא ובוטט באדונו.
המוסלמים העבדים נושאים ראש.
אנו תחת איום של פצצת אטום מהעבדים הללו.
כל העולם עומד בפני מלחמת עולם שלישית.
אחוז מלחמות, אסונות, ופורענויות.
ומדוע כל זה?
כי אנו לא עושים תפקידנו!
מה תפקידנו?
האם יש אחראים לכל זה?
הכל לפניכם מהזוהר הקדוש - בתיקון מ"ג ותיקון ל'.
פירות הנושרים להלכה ולמעשה.

אמונה בזוהר ללא שום פקמוק

כבר כתב מרנא רבינו ישראל מאיר הכהן הגדול החפץ חיים זצ"ל, כי מלפנים כל יהודי הפשוט ביותר, היתה פוק כלל, עכת"ד.

וזאת למודעי, אם בדורות שעברו לא היה מצוי ספר הזוהר, ומה גם בדפוס בהיר לכל אחד, היה תירוץ ליצר הרע לומר איני יודע.

אך כיום שיצאו ספרי הזוהר במהדורות נאות ומשובחות, עם תרגום ללשון הקודש, שכל בר בי רב יכול לקרוא ולהבין, תמו וספו כל התירוצים.

זוה לשון תיקוני זוהר תיקון מ"ג: - מדוע קריאת שמע אינה נשמעת?

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֶת־ר יִב־ש, אמר רבי שמעון, במלת בראשי"ת יש אותיות את"ר יב"ש, ביאור היסוד הנקרא מקום, הוא יבש, ומבאר, וְדָא אִיהוּ וְנִהָר יִחְרַב וְיִבֶשׁ (ישעיהו י"ט ה), וְזֶה הוּא נִהָר יִחְרַב וְיִבֶשׁ, כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בְּהֵוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ יִבֶשׁ באותו הזמן שהוא יבש, וְאִיהִי יִבֶשָּׁה, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוּדָא וְאֶמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפילה כתיקונה, וְאִין קוּל כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, וְאִין עוֹנָה, ובגלל כך אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (משלי א כח) אַז יִקְרְאוּנְנִי (כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר"א) וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל וְלֹא אֶעֱנֶה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכסא מלך)

וְהִכִּי מֵאן דְגָרִים דְאֶסְתַּלַּק קְבֻלָּה וְחֻכְמָתָא מְאֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה וּמְאֹרֵייתָא דְבִכְתָּב, וכמו כן (כמו שכתב למעלה בתיקון מ"ב על מאן דפגים באות ברית), גם מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבעל פה ומן התורה שבכתב, באמרו אין צריך ללמוד אלא פשט, וְגָרִים דְלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וגורם לבני ישראל שלא יתעסקו בחכמת הקבלה, וְאֶמְרִין דְלֹא אִית אֱלָא פֶּשֶׁט בְּאֹרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא ואומרים שאין בתורה ובתלמוד אלא פשט התורה, ומכחישים את פנימיות וסתרי תורה, בְּוֹדָא כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהֵוּא נִהָר בּוֹדָאֵי נַחֲשָׁב

לו כאילו הוא מסלק את נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד, ומההוא גן, ומאותו הגן היא המלכות הנקראת גן, ווי ליה אוי לו לאדם זה, טב ליה דלא אתברי בעלמא, ולא יוליף תהיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, טוב לו שלא היה נברא כלל בעולם, ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אם היה עם הארץ שאינו ראוי ואינו יודע ללמוד קבלה, לא היה פוגם כל כך, אבל מי שלמד נגלות התורה, ומכחיש את פנימיות ונסתרות התורה, הוא מסלק את השפע והיחוד של היסוד, דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, ועוד נחשב לו כאילו החזיר את כל העולם לתהו ובהו, כמו שכתוב לפני בריאת העולם "והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום (בראשית א' ב), ובחטאו מגביר הקליפות וגורם שהנהר והגן יבשים בעונותיו, (והענין שבזמן הזה, הוא עולם התהו בלא תורה ובלא משיח, ואינו גרמין דיזיל משיח (גר"א), ביאור דבריו הקדושים, שעל ידי שישראל עוסקים בלימוד הסוד, מביאים את העולם לתיקונו, ומזרזים את ביאת המשיח ברחמים, ואלו שאינם רוצים חלק בתורת הרשב"י, וגם מפריעים ומבטלים את ישראל מלימוד הזוהר הקדוש, הם מחזירים את העולם לתהו ובהו, ולא רוצים בתיקון העולם ובגילוי מלכות השם, ומעכבים ומונעים מהמשיח (לכא), ונגרים ענייתא בעלמא ואורף גלותא. והם אלו שגורמים עניות בעולם ואורך הגלות, כי אם אין שפע מישראל להשפיע ביסוד ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלימוד תורה לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב"י, הם לומדי תורה לשמה, (חסד לאברהם) ומי שלומד סתרי תורה מקיים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח ברחמים. (ביאור הגר"א דף צ"ב: וכסא מלך).

אם היה עם הארץ יותר טוב לו, כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה ... אבל מאן דאוליף תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף ליה, כי אחזר עלמא לתהו ובהו, (כסא מלך בשם האריז"ל תיקון מ"ג).

האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אברי בעלמא ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תקון מג) זה לשונו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא בודאי כאלו הוה

אסתלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניות לעלמא וארץ גלותא. עד כאן לשונו.

תיקון ל' - מי הם האחראיים?

בתיקוני זוהר תיקון ל': וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' (ישעיה יא ב).

הזוהר בלשון הקודש: וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שיילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא י' ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה וחרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'. (תיקוני זוהר תיקון ל).

מי שלא מצוה ללמוד זוהר הוא אשם על כל האסונות

על כן, כל האדמוריים, רבנים, ראשי ישיבות, מגידי שיעור בדף היומי ובשולחן ערוך, בעלי מוסר, ומלמדים, שלא מעוררים את תלמידיהם על לימוד הזוהר הקדוש, אחראים על כל האסונות כמו שאמר הרשב"י בזוהר הקדוש, ואם אינם משגיחים בדברי התנא האלוקי הרשב"י ע"ה, הרי הם חשודים באפיקורסות רח"ל ובכלל כת הדרדעים המוחרמים מלפני מאה שנה על ידי 156 גאונים וצדיקים קדושים, מלאכי עליון, גדולי עולם זיע"א, וכל המעיין בדבריהם שם, תסמנה שערות ראשו ויתחלחלו כל אבריו מגודל החומרא והפלגה שקיללו ואררו את כל המשתייך עימם, ואסרו את יינם כיון נסך, ואסרו אותם כגויים גמורים לכל דבריהם, ואסור לשמוע תורה לא מפיהם, ולא מפי כתבם.

זאת התורה לא תהא מוחלפת

אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים, שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ועמך כולם צדיקים, וכולם ישמעו לדבריהם של מלאכי עליון, וכולם יתחילו ללמוד וללמד לכל הפחות דף זוהר ביום שלוקח רק דקה אחת, ובזה יתוודע לך מי הם הצדיקים ומי הם האפיקורסים הדרדעים!!! וקול קורא מאת ה' "הַבְּדִלוּ מֵתוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת" (במדבר פרק טז כא), "וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לֵה' אֵלַי וַיֵּאֲסֹפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לְוִי" (שמות לב כו), כמו שכתוב בזוהר הקדוש שהקדוש ברוך הוא לעת הגאולה רוצה לגאול את ישראל, אך אי אפשר שתשרה עליהם השכינה הקדושה, עד שיסתלקו ויבדלו מהם כל מיני הערב רב. ואז "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", וכמו שְׁהֲרַעֲיָא מְהֵימְנָא מְצוּה אֹתָנּוּ לְלִמּוּד זוּהַר הַקְּדוּשׁ דְּוּוּקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוּף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיף לְלִמּוּד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֻלְנוּ, (זוהר פנחס ריט.), ואם יעסקו בלימוד הזוהר הקדוש, אז זוכים ישראל ונגאלים תיכף ומיד ממש. כמו שאמר אליהו לרבי שמעון בן יוחאי "ובהאי חיבורא דילך יתפרקון כד איגליא בסוף יומיא" (כסא מלך תיקון מ"ג).

בית דין: האם לא ראית את העלון הזה?

דין תורה בבית דין של מעלה כמה גדול ענשו של המאכיל נבלות וטרפות לבעל הב"ח (הבית חדש) הִיָּה תְלָמִיד אֶחָד עָשִׂיר וּבַעַל צְדָקָה שֶׁהֶגְאֹן הִיָּה מְלַמְּדוּ הַלְכוֹת צְדָקָה יוֹם יוֹם כִּי חֲשַׁשׁ הָאִישׁ פֶּן לֹא יִקְלַע אֶל הַמַּטְרָה בְּצַדְקוֹתָיו אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה, "גַּם מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה תוֹרָה הִיא שְׁצָרִיכָה לְמוֹד" הִיָּה אוֹמֵר תְּמִיד שְׁלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל בְּמַעֲשָׂיו הֵן בְּכַמּוֹת וְהֵן בְּאִיכוֹת וְכָל מַעֲשֵׂי הַצְּדָקָה שֶׁל הָעָשִׂיר הַנְּגָלִים וְהַנְּסֻתָּרִים הִיוּ כָּלָם עַל פִּי עֲצַת הֶגְאֹן בַּעַל הַב"ח עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

פעם אחת בא אל הרב הגאון מוזג אָחַד וְסִפֵּר לוֹ כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר.

"הִנֵּה זֶה עֲשָׂרוֹת בְּשָׁנִים אָנִי חוֹכֵר אֶת בֵּית הַיֵּינן מְאֹד וְנִי הַכֹּפֵר וְעַתָּה בָּא יְהוּדִי לְהַסִּיג אֶת גְּבוּלִי, יוֹם יוֹם הוּא דוֹפֵק עַל פֶּתְחֵי הַפְּרִיץ מְשַׁדְּלֵהוּ בְּדָבָרִים וּמִבְטִיחַ לוֹ הוֹסֵפָה גְדוּלָּה וּבִלְבָד שִׁיחְכִיר לוֹ אֶת בֵּית הַיֵּינן.

מוֹרֵי וְרַבִּי! הִנֵּה הָאִישׁ הִלְזוּ יוֹרֵד לְחַיֵּי בְנֵי בֵּיתִי, רַחֵם נָא עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִן הַצָּרָה הַזֹּאת.

ויאמר אליו הרב:

"לֶךְ אֶל הַגָּבִיר פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ גְמִילוֹת חֶסֶד בְּגוּפוֹ, שִׁילֶךְ אֶל הַפְּרִיץ וְיִדְבֵר עִלָּיֶךָ טוֹבוֹת בְּאָזְנוֹי, בְּאֲשֶׁר אֲדוֹנֵי הַמָּקוֹם יִשְׂאוּ פָנִים אֵלָיו".

ויצא המוזג מאת פני הרב ויבוא אל הגביר וידבר אליו את כל הדברים אשר דבר באזני הרב גם הפיל לפניו את תחנתו שימליץ עליו בפני הפריץ כעצת הרב.

העשיר שמע את כל דברי היהודי והבטיח לו לדבר עם אדוני המקום בדבר בית היין.

אך המוזג לא הסתפק בהבטחת הגביר והפציר בו מאד שילך מיד וימהר לדבר עם הפריץ שלא יקדמנו העריץ במזימותיו.

אז התנצל העשיר ואמר לו עליך לחכות עוד ימים מספר עד אשר אסדר את עניני מסחרי ליריד הגדול אשר בלייפציג כי זמנו עובר ואם לא אסדר את הכל בימים הקרובים אפסיד את רוב הוני.

כאשר שמע המוזג את דברי העשיר התחיל לבכות ואמר: "אם כן הדבר, אנא אני בא? הלא העריץ אשר בא להשיג את גבולי חרוץ הוא, ויבוא בתחבולותיו אל הפריץ ויקפח את פרנסתי".

אז התחיל העשיר לפצוץ בדברים ולחזקו בדברי אמונה ובטחון ויאמר אליו: "הלא יהודי אתה ועליך להאמין בדברי חכמינו וזכרונם לברכה שאמרו: 'כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו אפילו כמלא נימא'. ואם מאמין אתה בדברי חכמינו, הרי תדע שלא יועילו לו לעריץ התחבולות הכי חרוצות, על כן לא תירא בפני בעל דינך הקשה. ואני, בבואי מן היריד, לא אסור אל ביתי עד אשר אבוא אל הפריץ, וברצון העליון וחסדו הגדול אהיה שליח לטובתך".

אחר הדברים האלה קים בו העשיר את הכתוב: "תנו שכר לאובד ויין למרי נפש" וישתו שניהם לחיים ולהצלחה וישלחהו לביתו לשלום.

ויצא המוזג מבית העשיר ויבוא אל אשתו ויספר לה את כל הדברים אשר דבר עם העשיר ולבו מלא תקוה לימים יבואו.

אך אשתו לא מצאה נחומים בדברי הגביר אשר דבר על לב בעלה, ותבך ותדבר אליו דברים בוטים כמדקרות חרב, לבה היה מלא יאוש ופחד והיא ראתה בעיני רוחה את מסיג גבולם כשהוא הולך אל הפריץ ומנשל אותם מעל פרנסתם.

בעלה ישב ולא יכול להשיב לה דבר, וכשהתחיל לפססה, לדבר על לבה ולחזקה בדברי אמונה ובטחון, פרצה בבכייה וביללה והאשימה אותו שהוא ורק הוא אשם בכל האסון אשר קרה להם.

לו הִיָּה בָּא אֶל הָעֶשִׂיר אִישׁ אַחֵר, לֹא הִיָּה מִסְתַּפֵּק בְּמִשְׁלֵים וּבְדַבְרֵי כְבוֹשִׁין לְבַד, לֹא הִיָּה נִפְטָר מִמֶּנּוּ עַד אֲשֶׁר יִלָּךְ אֶל הַפְּרִיץ וַיִּסְדֹּר אֶת הַכֹּל בְּכִי טוֹב.

כִּכָּה עָבְרוּ עַל הַמוֹזַג יְמֵי רִיב וְרִגְזוּ וּבְבֵיתוֹ אֵין שְׁלוֹם וְשִׁלוֹה, אִךְ סוּף סוּף חָלְפוּ יְמֵי הִירִיד אֲשֶׁר בְּלִיפְצִיג, וְהָעֶשִׂיר קָיָם אֶת דְּבָרָיו, עוֹד לֹא דָרְכוּ רִגְלָיו עַל מִפְתָּן בֵּיתוֹ, סָר אֶל בֵּית הַפְּרִיץ וּדְבַר אֹתוֹ עַל דְּבַר הַמוֹזַג וְחִכְיָתוֹ, וּדְבָרָיו מְצִאוּ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבוֹ.

כְּאֲשֶׁר יֵצֵא הָעֶשִׂיר מִבֵּית הַפְּרִיץ, שְׁלַח לְקִרְא אֶת הַמוֹזַג וְחִדַּשׁ אֶת הַחוּזָה לְעֶשֶׂר שָׁנִים.

לְיָמִים, נִפְטָר הָעֶשִׂיר וְהִלָּךְ לְבֵית עוֹלָמוֹ, בְּנֵי הָעִיר קִרְאָקָא הִסְפִּידוּהוּ כְּהִלְכָה וְהִבְיִאוּהוּ לְמִנְחַת עוֹלָמִים כְּאֲשֶׁר נָאָה לְגַבִּיר בְּעָמוֹ.

לִילָה אַחַת בָּא בְּחִלוּם אֶל רַבּוֹ בַּעַל הַבַּיִת וְאָמַר לוֹ:

”בְּאֵתִי אֵלֶיךָ מוֹרֵי וְרַבֵּי לְסַפֵּר לְךָ אֵיךְ קָבְלוּ אֶת פְּנֵי בַּפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה אַחֲרֵי מוֹתִי.

כְּבוֹאֵי שָׁמָּה בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה מְצִאתִי כַּמָּה נְשֻׁמוֹת מְרַחֲפוֹת וּמַחֲכוֹת לְיוֹם הַדִּין, וּבִינֵיהֶן שְׁנֵי נְשֻׁמוֹת שֶׁהַפְּרִיץ אוֹתָן בְּהִיּוֹתִי עוֹד בְּעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן, הַנְּשֻׁמוֹת הִלְלוּ הֵיוּ נְשֻׁמָּתַן שֶׁל שְׁנֵי קַצְבִּים שֶׁהֶאֱכִילוּ נְבִלוֹת וְטָרְפוֹת לְקַהֵל הַיְיָ אֲשֶׁר בְּקִרְאָקָא יָמִים רַבִּים.

אַחַד מֵהֶם בָּא אֵלַיךָ, מוֹרֵי וְרַבֵּי, עוֹד בִּימֵי חַיָּיו וְהִתְוֹדָה עַל עֲוֹנוֹ וּבִקֵּשׁ מִמֶּךָ תְּקוּן וְדִרְךָ תְּשׁוּבָה.”

”כֵּן” אָמַר הָרַב, ”אַמֵּת נִכּוֹן הַדְּבָר, אַחַד מֵהֶם חָזַר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְהַשְּׁנִי לֹא הִתְחַרַּט וּמֵת מוֹת רָשָׁע.”

”אִךְ פְּתָאוּם שְׁמַעְתִּי קוֹל מְכַרְיָז” הִמְשִׁיךְ הָעֶשִׂיר אֶת סְפוּרוֹ הַמְּצַמְרֵר, ”וְהַקּוֹל נִשְׁמַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לֵאמֹר פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי יָבוֹא לְפָנַי בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה.

וְהִנֵּה נִכְנָס אִישׁ וּכְלָבִים עֲזִי נִפְשׁ אֲצִים רְצִים לְפָנָיו וּמֵאַחֲרָיו, בְּמַהוּמָה שֶׁל נְבִיחָה, וְהֵם טוֹעֲנִים שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה הִסִּיג אֶת גְּבוּלָם וְגָזַל מֵהֶם אֶת הַנְּבִלוֹת וְהִטְרָפוֹת שֶׁהֵן מִנַּת חֵלְקָם מִימֹת עוֹלָם וּמִכַּר אוֹתָן לְבָנָי אָדָם.

וּפְתָאוּם הִשְׁלָךְ הֵס וּבֵת קוֹל יוֹצֵאת וּמְכַרְיָזָה בְּחִרְדָּה:

”טִפָּה סְרוּחָה אֵיךְ לֹא פְחַדְתָּ מִפְּנֵי הַיּוֹם הַדִּין? אֵיךְ הִעֲזַתָּ פְּנֵיךָ לְהֶאֱכִיל אֶת בְּנֵי נְבִלוֹת וְטָרְפוֹת.”

אִךְ הִקְצַב הָיָה נְבוּךְ וְלֹא עָנָה מְאוּמָה, וְתוֹךְ כְּדֵי דְבוּר אֶחָזוּ בוֹ וְהִשְׁלִיכוּהוּ אֶל תוֹךְ עֲמֻקֵי שְׂאוּל וְהוּא נֶאֱכָד מִתּוֹךְ הַקְּהָל וְאֵינְנוּ.

אחר כך הכריזו עוד הפעם:

'פלוני בן פלוני יבוא לפני בית דין של מעלה'.

נכנס חברו בפחד ורעה ורעה ועמד לפני בית הדין.

והנה נשמע קול שואל בכעס ורגז:

'טפה סרוחה איך לא פחדת מלהאכיל נבלות וטרפות לבני...'

עוד לא גמרו את השאלה והנה נשמע קול דממה דקה, בא מלאך מליץ אחד ובירדו פסק דין מבית דינו של הב"ח ועדים מעידים שקיים זה מה שכתוב בזה.

מיד פָּרְשׁוּ אֶת הַמַּגְלָה וַיִּקְרְאוּ בָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

'פלוני בן פלוני שהאכיל נבלות וטרפות לעם ה' חטא בכפלים, למקום ולבריות. במה שנוגע לבריות הרי גזל את הרבים כי לקח מחיר של בשר בשר בעד בשר טרפה ואין לו תקנה אחרת, רק להקדיש את כל נכסיו לצרכי הרבים. ומה שנוגע למקום עליו להסתפק בלחם צר ובמים לחץ ושָׁב ורפא לו'.

והעדים מעידים שמאותו יום ואילך הקדיש הקצב את כל נכסיו לצרכי הרבים והוא נשאר בערום ובחסר כל ובלה את ימיו בצומות ובתחנונים לפני האלקים.

אחר הדברים האלה לקחו את האיש והובילוהו אל היכל בעלי תשובה.

ומיד נקראתי אני לבוא אל המלך.

כאשר שמעתי את שמי מפרש יוצא מפי הכרוז התחילו ארכבותי דא לדא נקשן. אולם חסדי ה' היו עלי ויצאתי זכאי בדיני.

ותכף באו מלאכי שלום והוליכו אותי בקול רנה ושירה להיכלי אשר בגן עדן. שערי גן נפתחו לפני באורה ושמחה וריח ניחוח עלה באפי אשר אין לשער אותו, טעם כזה לא טעמתי כל ימי היותי על הארץ.

ויהי כאשר דרכו כפות רגלי על סף שערי הגן עדן והנה ראיתי מלאך אחד פוסע פסיעות קטנות לקראתי גונח ומתאנח והוא נגש אלי ונצב לי לשטן בדרך.

ואשאלהו לאמר: 'מי אתה ומה עשיתי לך שאתה בא לסגור את דרכי בפני'.

ויען ויאמר: 'אני הוא המלאך שנברא מגמילות חסד שעשית עם המוזג בשעה שהלכת אל הפריץ לדבר עליו טובות'.

כאשר שמעתי את הדברים האלה יוצאים מפי המלאך נבהלתי מאד ואמרתי:

'וכי אפשר הדבר שמלאך של גמילות חסדים יתצב לשטן לי בדרך, הלא אנכי מהרתי אל הפריץ תכף בבואי מן היריד והצלתי משפחה שלמה מישראל'.

אולם המלאך ענה ואמר: 'אמת הדבר שעשית טובה ליהודי ההוא, אך אינך יודע כמה דמעות נשפכו על ידך טרם בוא הישועה, וכמה מריבות וקטטות היו בין האיש והאשה עד אשר נסעת אל הפריץ.

ודע לך כי כל המעשים האלה בספר נכתבים והם דורשים מאת הבית דין, צדק ומשפט לדון אותך כפי החק'.

אז אמרתי לו: 'הלא לא עשיתי זאת מרע לב, אלא כדי להציל את כספי, ולולא נסעתי ליריד הזה, הייתי מפסיד את רוב הוני'.

אך טענותי לא הועילו, ועוד הפעם החזירו אותי לבית דין של מעלה, ואחרי דין ודברים הוציא הבית דין פסק חדש, עלי לשבת בשערי הגן עדן ולא להכנס פנימה כמספר הימים אשר המתין המוזג עד שובי מן היריד אשר בלייפציג.

עוד לא פלו לקרא את הפסק ושני מלאכים קלים אחזו בי והביאוני לשערי הגן עדן.

כמה ימים ישבתי שם, לא אדע, אך לי היה דומה כאלו יושב אני ימים ושנים וגדול היה צערי בימים ההם שאין לתארו במלים, כלות הנפש ממש היתה לי בכל רגע ורגע אל מקום מנוחתי שראיתיו מרחוק ואליו לא באתי.

ביום השני ספר הרב הגאון את החלום בפני קהל ועדה, ואמר: "שמעו וראו עד כמה צריכים בני אדם להיות נזהרים בכל מצוה שלא להחמיץ אותה, ועל אחת כמה וכמה במצוות שבין אדם לחברו כגון צדקה וגמילות חסדים שחיי בני אדם תלוין בהם, צריכים להיות תמיד מן הזריזין מקדימין למצוות".

בית דין: למה לא נזהרת על הכשרות ואכלת מה שבא לידך?

יואל בן אשר: אכלתי רק בהכשר הרבנים הצדיקים....

בית דין: האם לא ראית את הספרים קובץ ספר כשרות ששה כרכים וקובץ ספרי ניקור 9 כרכים, וקראת הספר נפש ישעיה בשיבה וידעת הכל ולא לא חקרת כמו שחבירך חקרו ולא סמכו על הרבנים בפרט בענין בשר?

האם לא ראית הקול קורא הזה?

דין תורה בבית דין של מעלה

מעשה נורא באחד שהכריח לחולה לקחת סם (מעדעצין) שהיה בו חשש חמץ, וכדנו אותו בבית דין של מעלה, פסקו שחבירו צריך לבוא לבית דין של מעלה להעיד על זה

בספר דברי אמונה בשם הרה"ח רבי יואל אשכנזי זצ"ל, הנה איש אחד מיאס בא אל כבוד הגה"ק שר שלום מבעלזא זי"ע, ואמר למשמשי הרה"ק שצריך

ליכנס פנימה בדבר נחוץ מאוד. כשנכנס לקודש פנימה, אמר לו הרה"ק זי"ע: פתח פיך ותעיד. פתח פיו ואמר: אני מעיד שחברי ירא ליקח הרפואה מחמת שהי' בה חשש חמץ, אלא מכיון שהי' פיקוח נפש הכרחתי ליקח הרפואה. אמר לו הרב ז"ל: תוכל לילך לשלום.

כשיצא מהרב ז"ל, שאלו אותו מה היה המעשה, וסיפר שאברך חברו וידידו היה חולה, והוצרך ליקח סם רפואה, אלא כיון שהי' בו חשש חמץ, לא רצה לקחתו, ואני הכרחתי ליקח אותו. וכשמת ועלתה נשמתו לפני בית דין של מעלה רצו לדון אותו על מה שלקח הרפואה שהיה בה חשש חמץ, השיב שהוא לא רצה ליקח רק חבירו הכריחו. אמרו שם שחבירו יבוא לעולם האמת להעיד שלקחת הסם שלא ברצונך רק מחמת הכרחתו, ובא בלילה בחלומו אליו וביקש ממנו היות ואנשים אחים אנחנו, לכך במטותא מינך שתבוא להעיד עלי. ובבוקר וירא והנה חלום, והסיחו מדעתו באמרו "חלומות שוא ידברון". ובלילה השני והנה עוד הפעם בא כדאמתמול, וכך הי' כמה לילות. והלך אל ר' משה טויבש ז"ל בעל קרני ראם, וסיפר שכבר כמה לילות הוא בא וחוזר ובא וטענתו בפיו שאבוא להעיד בעולם העליון, על כן תנה לי עצה נכונה. והשיב לו, שבאם יבוא עוד הפעם תאמר לו שעל פי דין תורה התובע הולך אחר הנתבע, לכן יבוא הוא אל בעל קרני ראם, ובכאן יעיד עליו. וכך הוה. כשבא אליו אמר לו כמו שצוהו, בא לו הנפטר עוד הפעם בחזרה ואמר היות שאדמו"ר מבעלזא זי"ע הוא חד מבי דינא של מעלה, לכן תוכל לילך אצלו ושם תעיד. ולכן בא לכאן אל הרב מבעלזא, זי"ע ועכ"י.

שער הגלגולים

מעשה נורא באחד שהיה צריך להתגלגל שוב בעולם הזה

עבוד שינק מנכרית שנתיים הראשונות מחייו

מובא בספרים, שהרב הקדוש רבי חיים מקאסוב זצ"ל סיפר מעשה נורא: פעם אחת באה אשה אחת לפני הבעל שם טוב זי"ע ובכתה לפניו היות שהיא לא עלינו חשוכת בנים, שיברך אותה שתלד בן זכר. והבטיח לה הבעל שם טוב זי"ע שבזו השנה תפקד בבן זכר. וכן הי' לתשעה חדשים ילדה בן זכר, ילד נחמד למראה וטוב תואר שאין דוגמתו. לסוף שנתים נסעה אתו אל הבעש"ט זי"ע שיברך אותו, וכשבאה להבעל שם טוב לקח את הילד בידי וחיבקו ונשקו ואחר כך נסעה לביתה וכשבאתה לבית נפטר הילד לא עלינו. האשה צעקה מרה ובכתה מאין

הפוגות על פטירת הילד, ונסעה להבעל שם טוב וזעקה על פטירת הילד. ויען לה הבעל שם טוב: אל תצטערי על פטירת הילד, והמעשה כך הי': מעשה במלך שלא היו לו בנים, ויתיעץ עם יועציו בענין זה. ויאמרו לו רק היהודים יכולים לעזור לך בזה לפעול עבורך ישועה. ויתן צו ליהודים שיתפללו לה' שיהיה לו בן, ואם לא יולד לו בן בשנה זו, בל יראו ובל ימצאו במדינתו ויגרש אותם מארצו אנשים נשים וטף, ויתאספו כל היהודים בחרדה גדולה בבית הכנסת ויבכו ויצעקו במר נפש.

והנה נשמה גדולה בשמים ששמעה צעקת בני ישראל, השתתחה לפני הקב"ה שהיא רוצה להיות בן להמלך למען הציל את היהודים מן הגזירה. בקשת הנשמה נתקבלה ובאותה שנה נפקדה המלכה בבן זכר נפלא. בהגמל הילד התחילו לחנכו בלימודים, כי הי' מוחו נפלא וחריף. ויגדל הילד בלימוד ובכל מיני חכמות. ויקרא המלך כומר אחד מהכומרים ויורהו לקחת את הילד ולחנכו בלימודים. ויען הכומר שהוא מסכים להוראת המלך כמובן, אבל תנאי התנה: מכיון שבכל יום הוא עולה לשמים, הנה אז לא יכנס הילד אליו. ויסכים המלך על דבריו, ויקח הכומר את הילד וילמדהו כל מיני חכמות. פעם אחת נכנס אליו הילד בעת שהי' הכומר מתבודד, וירא והנה הוא לבוש טלית ותפילין ומתפלל. וישאל הילד: מה זאת? ויען הכומר ויאמר: מכיון שגילית סודי אגלה לך את האמת.

דע לך כי יהודי אני ורוב שנותי עברו עלי כך. לומד אני גמרא ומתפלל, והלימוד הוא מתוק מדבש. רק אבקשך על נפשי שלא תגלה חלילה דבר זה לשום ילוד אשה, כי באם חס ושלום יודע למלך בטח ידונו אותי למיתה. ויבטיח הכומר לבן המלך שילמוד אתו בכל יום גמרא וספרי קודש של היהודים. ושמו מאוד לב הילד ללימודים אלה ואמר להכומר שהוא רוצה להתגייר, ויבקש ממנו עצה איך להביא הדבר לפועל. ויאמר לו הכומר שיבקש מאביו, היות שהוא רוצה ללמוד דרכי המדינה, לכן יתן לו רשות לנסוע לכל מקומות המדינה להתוודע עם השרים והמושלים, ואביו המלך נתן לו רשות על זה. ויברח בן המלך למדינה אחרת ובא אל היהודים. ושם הלך אל הרב ונתגייר ונעשה אחד מהצדיקים. כאשר פטר בן המלך ובא לפני הבית דין של מעלה, לא מצאו בו שום נדנוד חטא, כי היתה נשמתו קדושה, ודנו אותו לגן עדן.

ויבא מקטרג אחד ויאמר שיש לו ללמד חובה אחת עליו במה שינק מנכרית שנתים הראשונות מחייו. ואף שהי' זה מאונס, אבל גם זה דורש תיקון. ויצא פסק הדין שצריך להתגלגל שוב בעולם הזה ולהולד אצל בת ישראל ולינק ממנה שתי שנים ובזה יתקן הפגם הנ"ל. וסיים הבעש"ט להאשה: ועכשיו מה איכפת לך שילדת נשמה גדולה וקדושה זו, את צריכה לשמוח שנפל בחלקך דבר

גלתה יהודה מעוני שאכלו חמץ בפסח - מכאן דעונש אכילת חמץ בפסח הוא גלות

ואמרתי בזה על פי עובדא שהיה באיש אחד שהיו לו קשרי מסחר עם אדונים בעלי אחוזות, ובחול המועד פסח היה אצל אדון אחד בעניני מסחר, ואירע לו מקרה רע רח"ל דאותו האדון כיבדו בכוס שכר, והיהודי, ששכח שפסח היום, שתה השכר.

אחר כך כשנזכר בא אל הגאון ר' יוסף שאול נתנון זצ"ל אב"ד לבוב, בעל מחבר ספר שואל ומשיב, לקבל תשובה על זה. הגאון בעל שואל ומשיב שלחו להרה"ק מוה"ר יהושע זצ"ל מבעלזא, וציוה עליו שבשובו מבעלזא יבא אצלו עם תשובת הרה"ק מבעלזא. ויהי כאשר סיפר האיש למהר"י מבעלזא מה שאירע לו, וביקש תשובה על מעשהו, הורה לו הרה"ק מבעלזא שיסע מביתו לארץ הקודש.

כששמע הגאון בעל שואל ומשיב את תשובת הרב הקדוש מהר"י מבעלזא, אמר שהיה רוצה לדעת מקור ענין זה שציוה עליו לנסוע לארץ הקודש. ואמר הרב הקדוש מבעלזא שהמקור לדבר זה הוא ממדרש איכה: גלתה יהודה מעוני שאכלו חמץ בפסח. מבואר דעונש אכילת חמץ בפסח הוא גלות. ואם אדם צריך כבר לגלות מביתו למקום אחר, מוטב כבר שיסע לארץ הקודש.

הרב הקדוש מבעלזא והגאון בעל שואל ומשיב מגלים לנו הסוד, דמי שנכשל באיסור חמץ דכתיב בו הטעם גרשיים, צריך לנדד מביתו בגלות

אחר כך אמר הגאון מורינו הרב רבי יוסף שאול זצ"ל: ראו איך שיש לצדיקים עינים פקוחות ומאירות בתורה, דהטעם שעל תיבת ונכרתה (שמות י"ב, י"ט) האמור גבי אוכל חמץ הוא גרשיים, מה שאין כן בשאר מקומות דכתיב בהו נמי ונכרתה, אין הטעם גרשיים, לרמז דהתיקון של עון חמץ בפסח הוא גלות, ע"כ.

ורואים אנו בזמנים הללו שהרבה אנשים מאנשי שלומינו בארץ הקודש ובתפוצות הגולה, צריכים לנדד למרחקים למשך שבועות או לחדשים לקבץ כסף עבור מטרות שונות, וטעמא מיבעיא מדוע אחד צריך לנדד למרחקים כדי למצוא את לחמו, והלא הקדוש ברוך הוא זן ומפרנס לכל, ויכול להזמין להם פרנסתם גם במקומות מושבותיהם. אך אחר שהרב הקדוש מבעלזא והגאון בעל שואל ומשיב גילו לנו הסוד הזה, דמי שנכשל באיסור חמץ כתיב בו טעם גרשיים, שצריך לנדד מביתו בגלות, אפשר דאנשים אלו נכשלו בעונותינו הרבים בחשש של איסור חמץ אף במצות שאכלו, על כן צריכים לגלות מביתם ולמצוא טרף לחמם במרחקים.

וצריכים אנשים אלו ללמוד מזה מוסר השכל שכל עיקר הטעם שהולכים כל כך הרבה בגלות הוא אולי משום שנכשלו באיסור חמץ רח"ל, ומהם ילמדו אנשים אחרים, שתודה לה' לא היו צריכים לנדוד למרחקים עד עתה, שידעו מכאן ולהבא גם כן ליהזר מאוד בענין שמירת המצות, שיהיו באופן מהודר ביותר בלא שום חשש ופקפוק של איסור חמץ כלל. והנה מובן מאליו דבני ישראל שאכלו מצות ביציאתם ממצרים, אשר התורה הק' מעידה על זה שהיו עוגות מצות כי לא חמץ, היו המצות האלו שמורים מן השמים שלא יהא בהם אפילו נדנדו וחשש של חמץ ח"ו.

מעשה בנער אחד בן שבע שנים יתום שהיה שוטה והציעו שילך לבית חינוך לילדים ושם צריך לאכול נבילות וטריפות כשאר ילדי נכרים שבשם. היה עובדא נוראה בימי החתם סופר זכרונו צדיק לברכה בנער אחד בן שבע שנים יתום מאד, אינו מבין מה שמדברים אליו, מדבר ואינו יודע בעצמו מה מדבר. כל מעשיו, רמיזותיו וקריצותיו מעידין ומגידין שהוא שוטה ודעתיה קלישתיה מאד. ואחר התייעצות עמוקה של הרופאים המומחים הציעו העצה היחידית שילך לבית חינוך לילדים כאלה, ובלי שום ספק יתעלה שם על כל פנים להגיע למעלת בעל אנושי לישא וליתן ולכלכל דבריו במשפט לטרוף טרף לו, אבל דא עקא כי בשום אופן בל ינתן להביא לו מאכלות כשרות וצריך לאכול נבילות וטריפות כשאר ילדי נכרים שבשם.

והניף ידו מרן רשכבה"ג מהר"ם סופר זצ"ל בכח תורתו להמציא היתר להנעלב הלזה וסיים דבריו כהאי לישנא: ומכל מקום העידו קדמונינו זכרונם לברכה שעל ידי מאכלות אסורות בנערות מטמטם הלב ומוליד לו טבע רע, עדיין אני אומר מוטב שיהיה שוטה כל ימיו וכו'. (שאלות ותשובות חתם סופר אורח חיים סימן פ"ג, נפש ישעיה)

בית דין: למה לא עסקת בזיכוי הרבים כמו שחברך עסק? הלא ראית הקול קורא הזה?

כל מי שמרחם על המסכן ומחזיר לו נפשו מחשיב לו הקדוש ברוך הוא כאילו ברא אותו

ובזוהר הקדוש פרשת ויקהל (דף שמ"ג על הפסוק הנ"ל) וזה לשונו: תא חזי מאן דחייס למסכנא ואתיב לי' נפשי' קב"ה סליק עלי' כאילו הוא ברא לנפשי', וע"ד אברהם דהוה חייס לכל בני עלמא סליק עלי' קוב"ה כאילו הוא ברא לו דכ' ואת הנפש וגו'.

אלקנה זכה לבן כשמואל מפני שזיכה את הרבים

בספר שמואל א', א', אומר, ויהי איש אחד כו' ושמו אלקנה גו', פסוק ג' ועלה האישה ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבוח לה' גו'.

אלקנה הי' עולה לשילה ארבע פעמים בשנה, שלשה מן התורה, ואחת שקבל עליו בנדבה, שנאמר ועלה כו' [ונאמר בענין זה (שם כ"א) את זבח הימים ואת נדרו דמשמע חוץ מן שלש רגלים, ישועות יעקב] עלה אלקנה ואשתו ובנו ובני ביתו ואחיו ואחיותיו וכל קרוביו היו עולין עמו, ואמר להם למדו דרך עבודה מן הכנענים ומן העכו"ם שעשו דרך עבודה לעבודה זרה שלהם אף על פי שהם הבל וריק ק"ו שאתם צריכים לעשות דרך עבודה ולעלות לפני ארון ברית ה' שהוא א-ל חי וקיים בריך שמי' לעלם ולעלמי עלמיא, אמר להם שיעלו כולם עמו וכשעולים עמו בדרך היו לנין ברחובה של עיר, והיו מתקבצין האנשים לבד והנשים לבד שכן האישה הי' מדבר עם האישה, והאשה עם האשה וגדול עם הקטן, והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין להם להיכן תלכו ואומרים להם לבית האלקים שבשילה שמשם תצא תורה ומעשים טובים ואתם למה לא תבאו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נעלה עמכם, וכן אמר להם עוד הפעם עד שעלו עמו.

לשנה הבאה עלו חמשה בתים, ולשנה האחרת עלו עמו עשרה בתים, ולשנה האחרת הרגישו כולם לעלות והיו עולין עמו כמו ששים בתים, ובדרך שהי' עולה שנה זו אינו עולה לשנה האחרת, עד שהיו כל ישראל עולין והי' אלקנה מכריע את כל ישראל לכף זכות, וחינך אותם במצות וזכו רבים על ידו.

הקדוש ברוך הוא שהוא בוחן לבות וכליות אמר ליה לאלקנה אתה הכרעת את ישראל לכף זכות וחנכת אותם במצות וזכו הרבים על ידך אני אוציא ממך בן שיכריע את כל ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות ויזכו רבים על ידו, הא למדת בשכר מעשה אלקנה - שמואל. (תנא דב"א רבא, פרק ח')

